

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 சனவரி 25]

என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் அவர்கள் படிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும், எல்லா தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் தொழிலாளர்களையும் தான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். யார் தகராறு செய்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். தேர்தல் சுமுகமாக நடப்பதற்கு அரசாங்கம் எல்லாவிதமான ஒத்தாசைகளையும் செய்யவேண்டும். வோட்டர் லிஸ்ட் எல்லாம் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பெற்றுத் தரவேண்டும், தேர்தல் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லா ஒத்தாசைகளையும் செய்துகொடுத்தால் அதைப்பெற்றுக் கொண்டு தேர்தலை சுமுகமாக நடத்துவதற்கு அறுவர் குழு காத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் கோபால் ராஜி நாமா செய்தார்கள், யூனியன் நிர்வாகிகளும் ராஜிநாமா செய்திருக்கிறார்கள். உடனே அறுவர் குழுவின் என்னையோ அல்லது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களையோ யூனியன் கட்டடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தால் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்பே திரு. மணிவர்மா அவர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். 'ஏன் ஒப்படைக்கவில்லை?' என்று. நாங்கள் ஒப்படைத்த பிறகு நாங்கள் சொல்லித்தான் ஒப்படைத்தோம் என்று காட்டிக்கொள்வதற்காகத்தான் அப்படிச் செய்கிறார்கள். சுமுகமாக தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு அறுவர் குழுவுக்கும் அரசாங்கம் எல்லா ஒத்துழைப்பையும் தரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். எனவே, அவற்றிற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றிகூறும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கொண்டுவந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து . . .

(திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் இப்படி எழுந்து கொள்ளக்கூடாது. அவசரத் தீர்மானங்கள் என்பது சபாநாயகர் அவற்றை அவசரத் தீர்மானம் என்று கருதினால்தான் இந்த அவைக்கே கொண்டுவரலாம். நான் கொஞ்சம் தாராளமாக இதைப் பரிசீலனை செய்யலாமா என்று காட்டுகிற பேருந்தன்மையை ஒரு உரிமையாகக் கருதிக்கொண்டால் அவசரத் தீர்மானங்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று ஆகிவிடுகிறது.

1972 சனவரி 25]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஏதாவது அவசர காரணங்கள் இருக்கும் பொழுதுதான் அவசரத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வருகிறோம். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய அவசரத் தீர்மானம் என்னுடைய அறையிலேயே நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவரம் உங்களுக்கு வந்து சேரும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குச் சொல்லியிருந்தால் நான் இங்கே எழுப்பியே இருக்க மாட்டேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. உங்களை இப்பொழுது பேச அனுமதித்ததே சபாநாயகர் செய்த பெரிய குற்றம். இன்னும் கொஞ்சம் தாராளமாகப் பார்க்கலாமா என்று எண்ணியிருந்த தாராள பெருந்தன்மையை உரிமையாகக் கொண்டுவிட கூடாது, உங்களை மட்டும் சொல்ல வில்லை, பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்குமே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவசரத் தீர்மானம் நிராகரிக்கப்பட்டது என்றால், அந்த விவரம் இனிமேல் வேகமாக உறுப்பினர்களுக்கு வந்து சேரும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்கூட ' என்னுடைய அவசரத் தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று ' என்று கேட்டார்கள், அப்படிக்கேட்பதற்கான விதிமுறைகள் கிடையாது. சபாநாயகர் அறையிலே நடப்பதெல்லாம் அம்பலத்திற்கு வரக்கூடாது. அறையிலே முடிய வேண்டியதை அம்பலத்திலே சொல்வதைப்போலத் தான் அமைந்திருக்கிறதே தவிர உரிமையின்பாற்பட்டதாக வராது. உங்கள் தீர்மானத்தைப் பற்றிய தகவல் உங்களுக்கு ரொம்ப சிக்கிரமாக வந்து சேரும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் கொண்டு வந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் முதலில் நாட்டிற்கு ஏற்பட்ட தொல்லையையும், நாடு அந்தத் தொல்லையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதையும் குறிப்பிட்டு அடுத்த முதல் கட்டமாக ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள், வேளாண்மைத்துறையில் நமது அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாக கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 3 இலட்சம் டன்னுக்கு மேலாக உணவு தானிய உற்பத்தியில் நமது அரசு வெற்றிபெற்றிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சிதான் ஆகும். உரம் வழங்குதல், தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்க வழி செய்தல், நீண்ட கால, குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்குதல் போன்ற கடன்களை விவசாயிகளுக்கு

[திரு. என். இராஜாங்கம்] [1972 சனவரி 25]

அளித்ததன் மூலம் நமக்கு 3 லட்சம் டன் அளவிற்கு உணவு உற்பத்தியில் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது என்று நாம் பெருமை கொள்ளலாம்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்பிற்குரிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள். வேலைவாய்ப்புக்கு இரண்டாயிரம் பேர்கள். இரண்டாயிரம் பேர்கள் என்று அழுத்தத்திருத்தமாக ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். 2,000 என்றால் சாதாரணமாக நினைத்து விடுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் பட்டதாரிகளுக்கு அவர்கள் வாழ்வதற்கு ஆதாரங்களைச் சேகரித்துக் கொள்ள, வறுமையிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு வழிகாட்ட அரசாங்கம் பெருமுயற்சியெடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு மேலும் மேலும் ஊக்கம் கொடுக்காமல் கேலியாகப் பேசுகின்ற முறையில் உள்ளதை இந்த மன்றம் அறியும். ஆனால் அதுபோதுமானது என்று அரசு கருதுகிறதா என்றால், இல்லை. இன்னும் எத்தனையோ பல்லாயிரக் கணக்கான பட்டதாரிகளுக்கு, இடைப்படிப்புக்காரர்களுக்கும் தொழில்வாய்ப்பைச் செய்ய வேண்டிய நிலை இந்த அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் அல்ல, இந்திய உபகண்டத்திற்கே இருக்கிறது, ஏன் இந்திய அரசுக்கும் இருக்கிறது. உலகத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருப்பதை நாடு அறியும். இருந்தாலும் நமது தமிழக அரசு எந்த அளவிற்குத் தன்னுடைய நிதி வசதி இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குள்ளேயிருந்து அதிலே முன்னேற்றமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு முதல்படியாகத்தான் இந்த 2,000 இளைஞர்களுக்கு அளித்து வழிகாட்டியாக இப்பொழுது அமைந்திருக்கும் திட்டம் இருக்கிறது.

வேலைவாய்ப்புக்களைப் படித்தவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மற்றொரு திட்டமும், பொதுத்துறையில் சுமார் ரூபாய் 21.35 கோடிக்கு முதலீடு செய்து அதன் பயனாக வேலைவாய்ப்புக்களை ஓரளவிற்குச் சரி செய்து கொள்ளலாம் என்ற திட்டத்தை நம் முடைய அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது.

அடுத்து, பெரும் திட்டம் ஒன்றை நமது தமிழ்நாடு அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அது தூத்துக்குடி உரத்தொழிற் சாலைத் திட்டம். அதிலே கிடைக்கும் உபபொருள்கள் ஆகிய வற்றிலே 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் முதலீடு செய்வதாக இப்பொழுது நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 100 கோடிக்குமேலே நாம் முதலீடு போட்டு அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கினால் எத்தனையோ பல்லாயிரக்கணக்கான வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்று நமது அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

(திரு. எஸ். முருகையன்—தலைமை)

அதுமட்டுமல்லாமல் தொழில்துறையில் தொழிலில் எப்படி அமைதி நிலவுகிறது என்பதற்கு நம் உபகண்டத்தில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகத்தில் தொழில்

1972 சனவரி 25] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

துறையில், எங்கோ ஒன்றிரண்டு தற்பொழுதைய நிகழ்ச்சிகளாக யிருந்தாலும் கடந்த ஆண்டு தொழில் தன்மை எப்படியிருந்தது, இப்பொழுது தொழில் கூடங்களை எப்படி அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதையும் நாடு மறப்பதற்கில்லை.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த அரசு காட்டிவரும் சலுகைகள், இப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்குத் தெரிவித்த அந்தத் தகவல்களிலிருந்து தமிழக அரசு தொழிலாளர் நலனில் எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு அதுவே நமக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் என்பதை நாடு அறிந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்யும் உதவிகளையும், மேலும் செய்து கொடுக்க திட்டங்களையும் நமது அரசு தீட்டி வருகிறது என்பதை அறிவோம். பொருளாதார நிலையிலே தாழ்ந்த பிற்பட்டவர்களுக்கு, பள்ளியிலே, படிப்பிலே, தொழிலிலே, உத்தியோகத்திலே உயர்வு தர வேண்டுமென்ற சமதர்ம நிலையில், அந்தக் கொள்கையை உருவாக்கி பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒரு நல இலாக்காவை நிறுவி, அந்த இலாக்கா மூலம் படிப்பதற்கான வசதி, தொழில் வசதி மற்ற உத்தியோக வசதிகளை அந்த இலாக்கா, 20, 25 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே செய்திருக்க வேண்டிய ஒன்றை நமது அரசாங்கம் இப்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று பிற்பட்ட மக்களின்பால் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் நமது அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, தொழில்துறையில் நம் முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கும் முக்கியமான அம்சம், ஏற்கனவேயிருந்த இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள் இங்குமங்கும், மத்திய அரசிலும் மாநில அரசிலும் இரண்டிலும் ஒரே கட்சியாக இருந்ததால் இவர்கள் கேட்காத முறையிலே 1962-லே படித்துப் பட்டம் பெற்று 1966-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் வேலை கிடைக்காமல் இருந்தவர்களுக்கு 1967-68-ஆம் ஆண்டில், நான் குறிப்பிட வேண்டுமானால் செகண்டரி கிரேடில் 7,000 ஆசிரியர்கள் வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது இந்தக் குறிப்பில் இல்லாவிட்டாலும் இதை மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஒரே ஆண்டில் 7,000, 8,000 செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை வேலைக்கு அமர்த்திய பெருமை வேறு எப்பொழுதும் கிடையாது என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அப்படியெல்லாம் சமயம் கிடைத்தபோதெல்லாம் இருக்கும் நிதிநிலையை வைத்துக் கொண்டு எப்படியாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை, வேலைவாய்ப்பின்மையை ஒழிக்க வழிவகைகளை எடுத்த முயற்சிகளில் இது ஒன்றாகும்.

அடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, பொருளாதார நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நாம் சிறு தொழில் செய்ய கடன் வசதிகளைக் செய்து கொடுத்து அவர்கள் எப்படியும் பொருளாதார

[திரு. என். இராஜாங்கம்] [1972 சனவரி 25]

நிலையில் முன்னேற, படிப்பை மட்டும் படித்துவிட்டு உத்தியோகத்தில் இருந்தால் உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் தாங்கள் மட்டும் தங்கள் குடும்பத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள ஏதுவாகச் செய்கிறார்கள், ஆகவே பொருளாதாரத்தில் தொழில்துறையில் ஈடுபட்டு சம அந்தஸ்து கொள்ள பல கூடங்களை நிறுவினால் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று அரிஜன இலாக்கா மூலம் சிறு தொழில்களைச் செய்ய கடன்களைத் கொடுத்து, பல தவணைகளின்மூலம் சிறுசிறு பங்காகச் செலுத்த வகை செய்து ஊக்குவிக்கிறது.

பல ஆண்டுகளாக எனக்குத் தெரியும், 100-க்கு 25 சதவிகிதம் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிய பிற்பட்ட மக்கள் இன்றைக்கு 60 சதவிகிதம் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்ட மக்களின் படிப்பிலே பார்க்கும்பொழுது பிற்பட்ட மக்களின் கல்வித்தரம், கல்வியின் வளர்ச்சி அதிகமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இது மேலும் வளர இன்னும் பல கோடி ரூபாய்களை பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்க வேண்டும், அதற்கு அமைச்சரவையும், முதல்மைச்சரும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நேற்று பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்கள், இந்தப் படியரிசித் திட்டத்தை அரசாங்கம் கைவிட்டு விட்டது, ஆகவே, விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டது, என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்ற திட்டம் ஏன் வந்தது என்பதை அவர்கள் உள்ளபடியே படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருப்பதால் அப்படிச் சொன்னார்களே தவிர வேறில்லை? நாங்களெல்லாம், உணவு தானியங்களின் விலை அதிகமாகி உச்சநிலைக்கு வந்தபொழுது விலைக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும், விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பொழுது அந்த நிலையில் இப்பொழுது அவர்கள் சொன்னது உண்மையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 10 அணவிற்கு ஒரு பெரிய படி அரிசி கிடைத்தது, நம்முடைய சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் 1968-ல் ஒரு படி அரிசிக்கு 3 ரூபாய் நாம் கொடுத்தோம். படியரிசியின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் அப்பொழுதிருந்த முதல்மைச்சரும் மற்றவர்களும் சொன்ன காரணம், ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிவிட்டது, விளைச்சல் இல்லை, நிலம் இருந்த இடத்தில் தான் இருக்கிறது, ஆனால் மக்கள்தொகை அதிகமாகிவிட்டது, விளைச்சலின் பயனை அடைய மக்களுக்கு சக்தி அதிகமாக இருப்பதால் விலை ஏறுகிறது என்று ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார்கள். இரண்டாவது காரணம் வாங்கும் சக்தி அதிகமாகி விட்டது, பணப்புழக்கம் அதிகமாகி விட்டது, எனவே, விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்றார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் சொன்னோம், விலையைக் குறைக்க முடியாவிட்டாலும் அரிசியையாவது எங்கிருந்தாவது வாங்கி அரிசி

1972 சனவரி 25] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

கிடைக்கவாவது வழி செய்யுங்கள் என்று போராட்டம் நடத்திய காலத்தில், ஏன் உண்ணாவிரதமே இருந்த காலத்தில், உண்ணாவிரதம் இருப்பது உடம்புக்கு நல்லது என்ற போர்டை எழுதி வைத்துக் கொண்டிருந்தது தெரியும். அதை உறுப்பினர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். நாங்கள் எடுத்த போராட்டத்திற்குக் காரணம், இங்கே ஆள்கிற கட்சியும், மத்தியிலே ஆள்கிற கட்சியும் ஒரே கட்சியாக இருந்ததால், இவர்கள் சொல்லும் அந்த எண்ணங்களை, வேண்டுகோள்களை அங்கிருக்கும் மத்திய ஆட்சி ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற ஒரு காரணம்.

இரண்டாவது, விலைவாசியைக் குறைக்க முடியாத நிலை இருந்தாலும் பண்டங்கள் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோம். இப்போது ஓரளவு விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாங்களும் ஒத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் அது நீங்கள் விட்டுச் சென்ற மூன்று ரூபாய்க்கு மேல் போயிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் விலையைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் நிலச்சுவான் தார்கள் அங்கே போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதற்கும் இவர்கள்தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள். நாங்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட காலத்தில் உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்க முடியாத நிலை இருந்தது. இப்போது உணவுப் பண்டங்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இப்போதுள்ள விலைகளையும் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவித்து இந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஓ. என். சுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, 1972-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை மேலவைக் கூட்டுத் தொடர் கூட்டத்தில் மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் அளித்த அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நன்றி.

சாதாரணமாக, ஆளுநர் அறிக்கையின் மீது பேசுகின்றபோது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஆளுநர் உரையை ஆதரித்தும், நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலும் பேசுவதும், என்னைப் போன்ற எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் பரிந்துரைகளையும், கருத்துரைகளையும் திருத்தங்களையும் கூறுவதும் சம்பிரதாய முறையாகும். இந்த அறிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரை ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மிகப் பெரிய மெஜாரிட்டியை வைத்திருக்கிறது என்றாலும், எங்கள் கட்சிக்குப் போதுமான உறுப்பினர்கள் சபையில் இல்லை என்றாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகப் படியான வாக்குகளைப் பெற்று, 54 லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம் என்ற முறையில் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய

[திரு. ஓ. என். சந்திரன்] [1972 சனவரி 25]

பரிந்துரைகளை அமைச்சரவை உதாசீனப்படுத்தி விடாமல், தட்டி விடாமல், செவி சாய்த்துக் கேட்டு வேண்டிய நன்மைகளையும், மற்றக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்ற பணிவான வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன்.

ஆளுநர் அறிக்கையிலே, நம்முடைய கடன் நிலுவைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் மானியமாகவும், நீண்ட காலத் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தவும் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற வகையில் கருணை மனுவை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து நம்முடைய கஜானா காலியாக இருக்கிறது என்று கருத வேண்டியிருக்கிறது. இது வருங்காலத்திற்கு எச்சரிக்கையாகவும் தோன்றுகிறது. நம்முடைய பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்படும் போது எவ்வளவு கோடி ரூபாய்க்கு எத்தனை இனங்களில் வரிகள் உயர்த்தப் படுமோ என்ற அச்சமும் மக்கள் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு வரிச் சுமை ஏறுமோ என்ற அளவில் விலைவாசி ஏற்றங்கள் தென்படுகின்றன.

இந்த அறிக்கையில் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருகி இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதை வரவேற்கிறேன். சென்ற பத்தாண்டுக் காலமாக, நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக உணவு உற்பத்தி நிலை பெருகி வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி பல தீவிர சாகுபடித் திட்டங்கள், உணவு உற்பத்தித் திட்டங்கள் கொண்டுவந்த காரணத்தால்தான் 1968-69-ல் 50 லட்சம் டன்னை இருந்த உணவு உற்பத்தி, சென்ற ஆண்டில் 70.3 லட்சம் டன்னை உயர்ந்து, இன்று 73 லட்சம் டன் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இது பெருமைக்குரியது, வரவேற்கத்தக்கது. இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும் மக்கள் மத்தியில் விலைவாசிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களில் படியரிசித் திட்டம் கைவிடப்பட்டது ஏன் என்று புரியவில்லை. இன்று எங்களுடைய சிறு நகரமாகிய திண்டுக்கல்லில் கூட படியரிசி மூன்று ரூபாய் விற்கிறது. படியரிசி ரூ. 2.70-லிருந்து ரூ. 3 வரை விற்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது நம்ம ஊர் அரிசியாக இருக்காது) அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசிகள் குறைக்கப்படாது மேலும் வரிச்சுமை மக்கள் மேல் போடப் படுமானால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேலை வாய்ப்பு நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று படித்த வாலிப சமுதாயம் பெரும் கவலையில் ஆழ்ந்து இருக்கிறது. படித்து விட்டு வருஷக் கணக்கில் வேலைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் கிளர்ச்சி போன்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடும் நிலை இருக்கிறது.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை பரபரப்பான சூழ்நிலை தென்படுகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இது பற்றி விளக்க அறிக்கை ஒன்று கொடுத்தார்கள். இம்மாதிரி

1972 சனவரி 25] [திரு. ஓ. என். சுந்தரம்]

நிலைமைகள் ஏற்படாதவாறு தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் மத்தியில் சுமுகமான நிலைமைகளை உண்டாக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்காக 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்க இருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பல நிறுவனங்களும் துறைமுகத் திட்ட வேலைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் வரவேற்கிறேன். இந்த தூத்துக்குடி துறைமுகத்திற்கு கப்பலோட்டிய வ. உ. சிதம்பரனார் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய திண்டுக்கல் நகரத்தைப் பொறுத்தவரை வளரும் நகரம், வியாபார நகரம். தொழில் பெருக வாய்ப்புள்ள நகரம். பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்துகின்ற நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் சர்க்கார் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன் வரவேண்டும் என்று தொகுதி மக்களின் சார்பாக விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தும்போது பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

திண்டுக்கல் நகரத்தைப் பொறுத்தவரை சுகாதாரக் கேடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. முதல் பிரையாரிடி கொடுத்து விரைவில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல் நகரத்தில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி மிகச் சந்தடி நிறைந்த நெரிசலான இடத்தில் இருக்கிறது. பொதுமான மாணவிகள் படிக்க வாய்ப்பு இல்லை. அதற்காக ஏற்கனவே ஒரு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு நிதியும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் விரைவில் பெண்கள் கல்லூரிக் கட்டடங்களையும், விடுதிக் கட்டடங்களையும் கட்டி கல்லூரியை அந்த இடத்திற்கு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரைக்கு நன்றித் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுப்படையாகவே, அறிக்கையில் தமிழகத்தின் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்து இருப்பது பற்றியும், மின்சார உற்பத்தியில் காட்டப்பட்டிருக்கின்ற வேகம்பற்றியும், தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழக அரசு எடுத்து வருகின்ற சிறந்த முயற்சிகள் ஆகியவற்றையையும் குறிப்பிட்டு இருப்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் தமிழக அரசினைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1972 சனவரி 25]

குறிப்பாக மின்சாரம் 1967-க்கு பிறகு தமிழ் நாட்டில் அதிகமான அளவுக்கு விவசாயத்திற்கும், தொழிற்சாலைக்கும், வீடுகளுக்கும், வீதிகளுக்கும் நல்ல முறையில் சீராகவும், தட்டுப்பாடின்றியும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்தியாவே அறியும். பக்ரா-நங்கல் அணைத் திட்டத்தின் மூலம் இந்திய மின் உற்பத்தியில் 10-ல் ஒரு பங்கு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அத்தகைய பஞ்சாப் மாநிலத்தில் கூட மின்சாரத் தட்டுப்பாடு அடிக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு தொழிற்சாலைகள் வருஷத்திற்கு 3-4 மாதங்கள் மூடிக்கிடக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் இருக்கிற மின்சார உற்பத்தியின் மூலதனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் நம்முடைய மூலதனம் குறைவாக இருந்தாலும்கூட, மூலப் பொருள்களில் தட்டுப்பாடு இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய தமிழக அரசின் மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி மக்களின் மின்சாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து இருக்கிறது, என்பதை நான் மிகப் பெருமையோடு குறிப்பிட்டுக் காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் என்பது ஒரு மிகப்பெரிய பிரச்சனை. இது இன்று விஸ்வரூபம் எடுத்து இருக்கிறது என்பதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையிலும் எல்லோருடனும் பழகும் வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தாலும்—என்னென்ற அதிகமாக மற்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு நாளைக்கு 18 மணி நேரத்திற்கு மேல்கூட சில நேரங்களில், வேலை தேடித் தாருங்கள் என்று கூறுவோருக்குப் பதில் சொல்லவே சரியாகப் போய்விடுகிறது. விழிகளிலே கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு, இருதயத்தில் இருளை வைத்துக்கொண்டு, நம்பிக்கை அற்ற வாழ்வைக்கொண்டிருக்கும் லட்சக்கணக்கான பட்டதாரிகள், லட்சக்கணக்கான எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். விடிந்து எழுந்தால் 100 பேர் வந்து வேலை கேட்கிறார்கள், எங்களுக்கு என்ன வேலை வாங்கிக்கொடுத்தாலும் செய்யத் தயார் என்று கேட்கிறார்கள். தங்களுடைய படிப்புக்குக் குறைவான எந்த வேலையானாலும் செய்வதற்குத் தயார் என்று கூறுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை எத்தகைய விஸ்வரூபம் எடுத்து இருக்கிறது என்பதை விளக்க நான் ஒரு செய்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களுக்கு ஒரு எம்.காம். படித்த மாணவன் கடிதம் எழுதியிருந்தான். அது பத்திரிகைகளிலும் வந்து இருந்தது. “நான் எம்.காம். படித்து இருக்கிறேன். தந்தை, தாயை காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். தங்கலகக்கு திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. சொத்து இல்லை, சுகம் இல்லை. வேலையில்லை. வேலை தருவதற்கு அரசாங்கத்தில் வாய்ப்பு இல்லை. இனியும் இந்தப் போக்கே நீடித்தால் நான் ஒன்று ரயில் கொள்கைக் காரனாக மாறவேண்டும். அல்லது வங்கிகளில் கொள்ளையடிக்க வேண்டும். அதற்கு தகுந்த ஆற்றல் இருக்கிறது. ஆனால் மனச்சாட்சிக்குப் பயந்து பேசாமல் இருக்கிறேன். எனவே

1972 சனவரி 25] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

இத்தகைய உணர்வுகளை இளைஞர்களிடத்தில் வளரவிடாதீர்” என்று பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். இன்று வேலையில்லாதோருக்கு சமுதாயத்தின் மீது ஒரு வகையான வெறுப்பே கூட ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர முடிகிறது. அதனால் சமுதாய விரோத காரியங்களை செய்கிற அளவுக்குக் கூட துணிந்து விடுகிற போக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. இந்த மிகப் பெரிய விஷயத்தை மிகவும் சிறப்பாகவும், முக்கியமாகவும் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நம்முடைய தமிழக அரசின் மூலமாக வேலை வாய்ப்புத் தருவதற்கு பல்வேறு துறைகளில் முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை அறியும் போது உள்ளபடியே என் இதயம் விம்முகிறது.

கடந்த ஆண்டு நாங்கள் பம்பாய் மாநிலத்திற்குச் சென்று இருந்தோம். அப்போது நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற வகையில் ‘அப்பிரண்டிஸ் டீசர்ஸ்’ என்று ஏற்படுத்தி 6,000 பேருக்கு ஆசிரியர் வாய்ப்புத் தருவதைப் பத்திரிக்கையில் பார்த்துவிட்டு பம்பாய் மாநில மேல்வைத் தலைவர் அவர்கள் அது பற்றி எங்களைக் கேட்டார்கள். நாங்களே அப்போதுதான் பத்திரிக்கையில் அந்தச் செய்தியைப் பார்த்தோம். அவர்கள் எங்கள் மாநிலத்திலும் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நாங்கள் தீட்டலாம் என்று இருக்கிறோம் என்று சொல்லி, அதைப்பற்றி தகவல் கேட்டு நம்முடைய தமிழக அரசுக்குக் கூட எழுதி விபரம் கேட்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

இன்று இன்னினியர்கள் படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் மின்சாரம் பயின்ற 500 பட்டதாரிகளுக்கு அண்மையில் அரசு வேலை வாய்ப்பு தந்துள்ளது. இது பாராட்டத்தக்கது. மேலும் டெக்னீஷன்கள் ஐ.டி.ஐ. படிப்பு படித்துவிட்டு வேலைவாய்ப்புத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் ரூ. 1,000 கடன் உதவி அளித்து சர்க்கார் அவர்களையே தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் நடத்த ஊக்குவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நான் மனமார பாராட்டி அந்த திட்டத்தை வரவேற்கிறேன்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்குழுவின் அறிக்கையைப் பற்றி ஒரு வரி இதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிர்வாகச்சீர்திருத்தக்குழு என்ற பெயரில் பல்வேறு மாநிலங்களில் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, அறிக்கைகள் தரப்பட்டு இருப்பதை நாம் அறிவோம். நிர்வாகத்தில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது ‘ஊழல்’ தான். தாலுக்காமட்டத்தில் ஆகட்டும், ஆர்.டி.ஓ. மட்டத்தில் ஆகட்டும், கலெக்டர் மட்டத்தில் ஆகட்டும் ஊழல் கீழ்மட்டத்தில் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. அது மேலே இருந்துதான் கீழே வருகிறது. எனவே மேல் நிலை அதிகாரிகள் தான் கீழ்நிலை அதிகாரிகள் தவறு செய்ய, ஊழல் புரிய வழிவகை செய்து தருகிறார்கள். இந்தக் கருத்து

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1972 சனவரி 25]

பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் அதை தெரிந்து கொண்டு இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாங்களே கூட எங்கள் இதயம் திறந்து இதை ஆராய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த ஊழலுக்குக் காரணம் கீழே நிச்சயமாக இல்லை, அது மேலே இருக்கும் அரசு அலுவலர்களால்தான் துவக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்கிறோம். எனவே, நிர்வாகத்தை சரியான முறையில் சீர்திருத்தியமைக்க, அப்படிப்பட்ட குழுக்கள் கூடுகின்ற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் அதில் போட்டு, எங்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் ஓரளவுக்குக் கேட்டால், அந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கை நல்ல முறையில் உருவாகவும், அதனால் தமிழக மக்களுக்கு பல சீர்திருத்தங்களை செய்யமுடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பேச்சிலேயே என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் பேசுகிறபோது எல்லாம் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் சந்தர்ப்பவசத்தால் மன்றத்தில் இல்லாமல் போய்விடுவது எனக்கு ஒரு குறையாகவே இருந்தது. இப்போது நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இங்கு இருப்பதால் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெரம்பலூர் பகுதி, பெரம்பலூர் வட்டம் மத்திய அரசினால், பின் தங்கிய பிரதேசம் ஆகவும் பிற்பட்டப் பகுதியாகவும், நீர் வசதி அற்றப் பகுதியாகவும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகளும், என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து பார்த்து சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களைப் பார்த்துப் பேசுகிறபோது கூட பெரம்பலூர் பகுதி பின்தங்கிய பகுதி ஆயிற்றே ஏதேனும் முன்னேறியிருக்கிறதா என்று கேட்பார்கள். அது மாறவில்லை அப்படியேதான் இருக்கிறது என்று பதில் சொல்லி வருகிறேன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் ஒன்றும் என்னுடைய தொகுதிக்கு அதிகமாக எதையும் கேட்கவில்லை. ஆறு லட்ச ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு பாலம் வடகரை-வெண்பாலூர் இடையே கல்லாற்றில் கட்ட வேண்டும் என்பதுதான். சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்து, ஏ.இ. ஆபிசிலிருந்தும். இ.இ. ஆபிசிலிருந்தும், சீஃப் இன்ஜினியர் ஆபிசிலிருந்தும் அந்த பைலை நகரச் செய்து தலைமைச் செயலகத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதை கலைஞராகப் பார்த்து செய்தால் நான் உண்டு; இல்லாவிட்டால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் உணர்வேன். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனை தீராததால், பெரம்பலூர் வட்ட மக்கள், பெரம்பலூருக்கு வருவதற்காக சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் சென்று சுற்றிக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நேரக்கேடு, அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டிலேயே கல்லாற்றில் பாலம் கட்ட அரசு அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 25] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

இறுதியாக ஒன்றை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். காவேரி போன்ற ஆறுகள் எங்கள் பகுதியில் இல்லை. நீர் வளம் நிரம்பிய ஆற்றுப் பகுதியும் இல்லை. ஏரிகள் நிறைந்த பகுதியும் அல்ல. பெரும்பாலும் கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலமாகத்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டும். எனவே, சில ஏரிக் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டிக்காரன் காலத்திலிருந்து நாங்கள் போராடி வருகிறோம். ஆறு, ஏழு திட்டங்கள் நீண்ட நாட்களாக ஆய்வில் இருக்கின்றன. சில மட்டுமே தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. அவற்றைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது, தூத்தபூர், நெற்குணம், மேலப்புலியூர். தழு தாளை, ரெங்கனாதபுரம், புதுநடுவனூர், கலிங்கனாடை போன்ற திட்டங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஆய்வில் இருந்து வருகின்றன. வறட்சிப் பகுதியாக இருக்கும் என்று பகுதிக்கு ஒரு தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தனிக் கவனம் நிச்சயமாக நம்முடைய கழக அரசு காலத்திலேயே, சலைஞர் அவர்களின் காலத்திலேயே கிடைக்கும். என்று நானும் எனது தொகுதி மக்களும் நிரம்ப நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, நான் குறிப்பிட்ட இத்திட்டங்கள் அனைத்தையும் அரசு நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் எனக்கேட்க, இந்த அளவிற்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆளுநர் உரைமீது பேசும்போது, நம்முடைய முதல் அமைச்சருடைய புதிய ஆட்சி தொடங்கிய பிறகு இரண்டாவது உரை என்ற வகையில், இதில் இந்த அரசு சோஷலிச குறிக்கோளை நோக்கி இந்த மாநிலத்தை இட்டுச் செல்கின்ற அளவில் புதிய பல அறிவிப்புக்கள் இருக்கும் என்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்தேன். என்னுடைய ஆசை நிறைவேறவில்லை என்பதைக் கண்டு வருந்துகின்றேன், என்பதனை முதலிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தொழிற்சங்கங்களைப் பற்றி. ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை மிகச் சாதாரணமான மொழியில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அதிலுள்ள அபாயங்களைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். ஆளுநர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

Government attaches the highest importance to the maintenance of peaceful industrial relations

என்று சொல்லிவிட்டு,

These unions should be led by persons chosen from amongst workers themselves

என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்த்தால், மிக நல்ல கருத்துப்போல இருக்கும். ஆனால் இந்தக் கருத்து இன்று சொல்லத் தொடங்கியது அல்ல.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1972 சனவரி 25]

வெகு காலமாக ஒரு சாரர் இதைச் சொல்லிவருகிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிற முதலாளிகள். அவர்கள் தொழில் சங்கங்களில் வெளியார் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவருகிறார்கள். காரணம் நமக்குத் தெரியும். காரணம் என்ன? வெளியார் இருப்பார்களேயானால், அவர்களை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முடியாது. தொழிலாளிகளே என்றால், தங்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருப்பவர்கள், ஆகவே தொழிலாளி மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க, அப்படி நடவடிக்கை எடுத்து துரத்தவோ கட்டுப்படுத்தவோ சாத்தியம், வெளியாராக இருந்தால், அப்படி இயலாமல் போகுமே என்கிற ஆத்திரத்தில் முதலாளிகள் சொல்லிவருகின்ற கருத்து அது. துதிர்ஷ்ட வசமாக அந்தக் கருத்து நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதற்கு முன்னமேயே, தொழில் அமைச்சரும் ஒரு கூட்டத்தில் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே வேதனையையும், ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்கிறது. ஒன்றை ஒப்புக் கொள்வேன். தொழிற் சங்கத்தின்மீது எந்த அரசியல் சட்டிக்கும் ஆதிக்கம் இருக்கக் கூடாது என்பதில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை கொண்டவன் நான். ஆனால் அந்த லட்சியத்தை எய்துவது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல. தொழிற்சங்க வரலாற்றைப் பார்த்தால் தெரியும். அதற்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. அரசியல் சட்டித் தலைவர்களே இந்நாட்டில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை உருவாக்கினார்கள். வேறு யாரும் இல்லை என்பதால், வேறு யாரும் முன்வராத காலத்தில் அரசியல் தலைவர்களே தொழிற் சங்கங்களை தோற்றுவித்தார்கள். அப்படி அரசியல் தலைவர்கள் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் தலைமை தாங்கிய நேரத்தில், கடுமையான சோதனைகள் நேர்ந்தன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேற்றம் கண்டோம்.

இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், நாட்டின் அரசியல் நிலையில், தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகள் ஒங்கிநிற்கும் நிலையில், தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் இயற்றுவதில் அவர்கள் அவற்றில் பங்கு பெறவேண்டும் என்று கூறும் நிலை இருக்கிறது. அப்படி வரும்போது, அரசியல் வாதிகள் தொழிற்சங்கங்களில் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்பது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று. தவறுகள் நேருகின்றன. இல்லை என்பதில்லை. ஆனால் எதோ ஒன்று இரண்டு விவகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு இதைச் சொல்வது சரியாக இருக்காது. இன்றைக்கு சிம்ப்சன் பிரச்சினையை வைத்துதான் அமைச்சர் இப்படிக்கூறினார்கள் என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு விவகாரத்தை வைத்து இப்படிப்பட்ட முடிவைச் செய்வது என்பது சரியானதாக இருக்காது. அது மட்டுமல்லாமல், ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர்களும் பேசுகிறார்கள். முன்னே இருந்த அமைச்சர்களும் பேசிவந்தார்கள். அரசியல் ஆதிக்கம் கூடாது என்று சொல்லும்போது, “எங்களைத் தவிர மற்றவர்கள் அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள்” என்ற கருத்துப்படச் சொல்லப் படுகிறது. தனிப்பட்ட கட்சி என்ற நிலை

1972 சனவரி 25] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

லாமல், எல்லோரும் தான் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ஆளுநர் கட்சிக்காரர்களும் தான் இன்றைக்கு பலவிடங்களில் சங்கங்களைத் தோற்றுவிக்கிறார்கள். அமைச்சர் ஆதரவு கொடுத்து காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. என்னுடைய சங்கத்திலேயே, கழகத் தோழர்கள், தனியாகப் பிரிந்து போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், உங்கள் பேரில் எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு கிடையாது, ஆனால் எங்கள் கட்சிக்கென்று தனிச் சங்கம் வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறோம்; அதனால் தான் போகிறோம் என்று. ஆகவே எல்லோரும் தான் அப்படிச் செய்துவருகிறார்கள். யாரோ எதிர்ப் பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் மட்டும் செய்கிறார்கள் என்பதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பிரிந்து சென்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். தொழிற்சங்க வாதிகளுக்கு அரசியல் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தொழிலாளிகளுக்கு அரசியல் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் தொழிற்சங்கங்களில் அரசியலைப் புத்தகக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம். அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. நாங்கள் சமீப காலத்தில் தான் தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்தோம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முதலிலே தொடங்கவில்லை என்றார்கள். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அந்த அணியில் சேர்ந்திருக்கிறது. நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

எல்லோரும் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கான பரிகாரத்தைச் சொல்லும்போது, தொழிற்சங்கங்களில் வெளியார் இல்லாமல் இருப்பதே பரிகாரம் போல் சொல்வது தவறானது. அரசியல் வாதிகளே தவறு செய்கிறார்கள், மக்களுக்கு தவறான வழிகாட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் அரசியல் வாதிகளே இல்லாத அமைப்பை, அட்சியை உருவாக்கவேண்டும், அரசியல்வாதிகளே கூடாது என்று சொல்லிவிடலாமா? அப்படித்தான் பாகிஸ்தானில் ஆயுப்கானும். இந்தோநேஷியாவில் ககர்னோவும் 'பேஸிக் டெமாக்காஸி' என்கிற புதிய தத்துவத்தைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொழிற்சங்கத்திற்கு தொழிலாளி இருக்கவேண்டும். அரசியல் கட்சிக்கு அரசியல் வாதி இருக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிக்கு அரசியல் வாதி வேண்டாம் என்று சொல்லலாமா?

[1972 சனவரி 25]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அதற்கு பின்னால் பதில் சொல்லுகிறேன். அந்த இரண்டு பேர்களும் 'பெனிக் டெமாக்கரஸி' என்றார்கள். அதன் பொருள் என்ன? முடிவில் என்ன வந்தது? அது சர்வாதிகாரத்திற்கு மறுபெயராக வந்தது. தொழிற்சங்கங்களில் தொழிலாளர்களே தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது 'உடோபியா', எய்தவேண்டிய லட்சியம். ஆனால் அடைவதற்கு முன் பல ஏற்பாடுகள், அமைப்புக்கள் முன்னோடியாக வா வேண்டும். பல தொழிற்சங்கங்களில் முதலாளிகளோடு பேசும் போது, நாற்காலி கொடுத்து உட்காரச் சொல்லிப் பேசக்கூட பல முதலாளிகள் தயாராக இல்லை. பல இடங்களில் தொழிலாளிகளுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப் படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்திய தொழிற்சங்கச் சட்டத்தின் படி? பேர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், தொழிற்சங்கம் தொழிலாளர்களின் ஜீவாதார உரிமை என்று முதலாளிகள் இன்னமும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது ஒன்று. இன்னொன்று இன்றைக்குத் தொழிற்சங்க வேலை என்பது முன்னேப் போல அல்ல. முன்பு தொழிற்சங்க வாதி என்பவருக்கு முதலாளியோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும், போராட்டம் நடத்துவதற்கான திண்மை, தியாகம் செய்வதற்கான உள்ளம் ஆகியவைகள் தான் முக்கியமாகத் தேவைப்பட்டன. இன்றைக்குத் தொழிற்சங்க வாதி இதற்குமேலே பலவற்றைத் தெரிந்து இருக்க வேண்டும். வழக்காட வேண்டியிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. நடப்பதான பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவும் இன்றைக்குத் தொழிற்சங்க வாதிகளுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. சாதாரண தொழிலாளிகளால் இவைகளைச் செய்ய முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

பொதுவாக இந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுமானால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படுமானால் அது எங்கே கொண்டு போய் விடும்? தொழிலாளிகளை நிரக்கதியாக்கிவிடும். பெரும்பாலான தொழிலாளிகள் கல்வியறிவற்றர்களாக இருக்கிறார்கள். "ஓயிட் காலர்டு" என்று அமைக்கப்படும் படித்த தொழிலாளிகள் வேண்டுமானால் இம்மாதிரி தொழிற்சங்க வேலைகளை நடத்துவதற்கு நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாக ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கலாம். பெரும்பாலான தொழிலாளிகளுக்கு இந்த ஆற்றல் இல்லை. அவர்கள் படிப்பு அறிவு அற்றவர்கள். எனவே தொழிற்சங்கங்களுக்கு வெளியார் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்வது முதலாளிகள் என்ற ஓநாய்களுக்கு தொழிலாளரைத் தீவிரமாகப் போடுவதற்குத்தான் ஆகும்.

இன்றைக்கு தொழிற்சங்கச் சட்டத்திலே பாதிக்கு மேற்படாதவர்கள்தான் நிர்வாகக் குழுவில் வெளியாளாக இருக்கலாம் என்று கட்டு திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்றைக்குத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருப்பவர்களில் பெரும்பாலானோர்

1972 சனவரி 25] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ஏற்கெனவே தொழிலாளர்களாக இருந்தவர்கள் அல்லது முதலாளிகளால் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டவர்கள். இது சம்பந்தமாக நேஷனல் லேபர் கமிஷன் விரிவாக ஆராய்ந்து அதனுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது முதலாளிகள் என்ற ஓநாய்க்குத் துணை போவதாகும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது அங்ஙனவு பொருத்தமானதாக இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஓநாய்கள் என்று சொல்லுவதிலே தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உங்கள் வாதத்திலே இப்பொழுது ஸெனியர் பெரும்பாலோர் இல்லை என்று சொன்னீர்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்று விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பெரும்பாலான சங்கங்களில் இல்லை. ஒன்றிரண்டு சங்கங்களில் தொழிலாளர்களே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு அவைகள் திறம்பட நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது என்னுடைய அனுபவம்.

நேஷனல் லேபர் கமிஷன் சொல்கிறது—

"We are conscious that unions being democratic and voluntary institutions, the basis on which a union should be organised is a matter to be determined by workers themselves, in the light of their own needs and experience. We also recognise that unions regard this right as basic to their democratic functioning. They also influence their structure. The political environment within which unions work, and the wider range of services which their members will require them to provide also influence their structure. It is, therefore, not our intention to draw up a scheme for structural reform of unions. They have to grow according to the dictates of their members, but within the constraints set on them by the laws of the land."

மிண்டும் சொல்கிறது :

"In every society it has been recognised that in discharging the basic functions, unions have to operate on many fronts: social, economic, civic and political. To the extent possible, they have to influence policy decisions in the interests of workers and also explain to their members the limits within which their interests can be served by the union. Legislative support which the unions require for realisation of some of their objectives and achievement of their long-term interests takes them into the region of politics. They have to formulate a stand on social and economic objectives of the community/country as a whole and participate in activities to make

[திரு. ஜ. சுப்பிரமணியம்] [1972 சனவரி 25]

their view-point heard in the policy-making bodies so that the choices eventually made and the priorities adopted subserve the best interests of the workers. Of late, trade unions are not content to rest merely with their contribution in framing policies; their experience has been that once the policies are framed, their implementation has also to be diligently watched. Unions have come to realise that unless their voice and weight is brought to bear upon the Government, the workers' interests are likely to suffer. In several countries, therefore, the political process of Government and participation in it have been attracting the interests of unions increasingly. Whether a union should get directly associated with a political party or have its own wing would depend upon the circumstances in each country. Considering that such political action/association is legitimate, the Trade Unions Act, 1926 permits the constitution of a separate fund to facilitate political action by a union."

மீண்டும் தெளிவாக சொல்கிறது நேஷனல் லேபர் கமிஷன் :

"To understand the problem of outsiders, it is important to recognise the other side of the picture too. While in manufacturing industries more and more educated labour is being recruited, in employments like mines, plantations, ports and docks, and construction, the workers are generally illiterate. Though the fear of standing up to an employer of the type referred to by the Whitley Commission may be less in evidence now, difficulties in the emergence of strong inside leadership still exist. The complicated nature of industry makes the unions require the services of educated or technical personnel, not necessarily connected with the plant, as helpers/well wishers. Industrial negotiations have become more complex on account of the legal frame-work and procedures under which they are to be carried on. Unions must have whole-time office-bearers and their own expertise. More affluent unions can afford to pay for them, but others have to depend upon outsiders."

மேலும் சொல்கிறது அந்த கமிஷன் :

"Our attention has also been drawn to the view that politics and the trade union movement cannot work in mutually exclusive compartments. Political action for bettering its own position cannot be denied to labour just as labour support is necessary for any political party. Further in a democracy, no public organisation can be isolated from extraneous influences and certainly not an organisation which deals with a large body of workers. It cannot be said that even a total ban on outsiders will necessarily insulate a union from political influences. The employee-office-bearers cannot be prevented from being interested in and connected with political parties, or from seeking the assistance of one political group or the other when such assistance is needed."

லேபர் கமிஷன் இவைகளை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்து, பல் வேறு தரப்புகளின் கருத்துக்களைக் கேட்டு அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிற முடிவுகள் இவைகள். இன்னொன்றையும் குறிப்பிட,

1972 சனவரி 25] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

விரும்புகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்திலே கண்டவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்கும் இது தெரியும். பல இடங்களில் வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது. இந்த வேலை நிறுத்தங்களில் பல தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே தொடங்குகின்ற வேலை நிறுத்தங்களாகும். வெளியாரோ, அன்றி தொழிற் சங்கத் தலைவர்களோ சொல்லாமல், அவர்களுக்குத் கூடத் தெரியாமல் பல வேலை நிறுத்தங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றை “கேட் கால் ஸ்ட்ரைக்ஸ்” என்று சொல்வார்கள். இவைகள் இங்கே மட்டுமல்ல. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளிலும் நடைபெறுகின்றன. மிகப் பெரும்பாலான ஸ்ட்ரைக்குகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் அவைகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்ட்ரைக்குகளாகத்தான் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களைத் தடுப்பதற்காக வெளியார் தொழிற்சங்கங்களில் தலைவர்களாக இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறதே. அதற்கு அடிப்படையிலே என்பதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் இதனைக் குறிப்பிட்டேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்று இந்நாட்டில் தொழிற்சங்க இயக்கம் தொடங்குவதற்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தொழிற்சங்க இயக்கம் தோன்றி வெகுவாக வளர்ந்திருக்கின்ற நாடுகளிலே கூட தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களாக வெளியார் இருந்து வருகிறார்கள். பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்களாக வெளியார் இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டே வருகிறார்கள். இன்றைக்கும் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பாராளுமன்றத்தில் பெரும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அரசியல் வாதிக்கத்தான் இங்கெல்லாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அரசியல் வாதிகள், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்கள் தொழிற்சங்கத்திற்குத் தலைவராக இருக்கக் கூடாது என்பதை முதலாளிகள் சொல்லட்டும். அவர்கள் சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தவாதத்திற்கு அரசு பதிலாக விடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனை நாளைக்குத் தொழிலாளிகள் கல்வி அறிவு பெற்று அவர்களாக தங்களுக்கு தங்களே தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யும்போது செய்து கொள்ளட்டும். அதற்காக நாம் இப்படி ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டாம். யார் தங்களுக்குத் தேவையானவர்கள் என்பதைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளவும் செய்வார்கள்.

அடுத்து, இன்னொன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த, . . .

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களுக்கு வெளியார் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டாமென்று முதலாளிகள் சொல்வது போல அரசாங்கம் சொல்ல

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1972 சனவரி 25]

வேண்டாமென்றும், இதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வர வேண்டாமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறாரா இல்லையா என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை நானும் நான் சார்ந்து இருக்கிற எச்.எம்.எஸ். அமைப்பும் நீண்டநாட்களாகச் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் அந்த முயற்சிகள் இன்னும் வெற்றி பெறவில்லை. விரைவில் வெற்றிபெறும் என்று நம்புகிறேன்.

மாநில சுயாட்சிபற்றி சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வழங்கவேண்டும் என்பதனை ஆதரிக்கிறோம் என்று மட்டும் நான் சொல்லமாட்டேன், இந்தக் கருத்தினை இந்த நாட்டிலே முதன் முதலிலே சொல்லத் தொடங்கியவர்களே நாங்கள்தான். 1949-ஆம் ஆண்டிலேயிருந்தே அதிகாரங்கள் கீழே பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினை, அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகம் உண்மையான பொருள் படைத்ததாக இருக்கும் என்பதை நாங்கள் சொல்லிவருகிறோம். ஆனால் இங்கே அப்படிச் சொல்லும்போது, மத்திய அரசிடத்திலேயிருந்து அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வர வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, மாநில அரசின் அதிகாரங்களும் கீழே வரவேண்டும். சாதாரண குக்கிராமங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கும் அதிகாரம் பரவலாக்கப்படவேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யும்பொழுதுதான் மக்கள் ஜனநாயகத்திலே பங்கு பெறமுடியும். ஆகவே மத்தியிலேயிருந்து மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக வர வேண்டும் என்று சொல்வதோடு நிறுத்தாமல், மாநிலங்களிலேயிருந்து அதிகாரங்கள் கீழே வரவேண்டும் என்றும் சொல்ல வேண்டும். மாநிலங்களிலே அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். கீழே இருக்கிற அதிகாரங்கள்கூட மாநில அரசிலே குவிக்கிற போக்கினைப் பார்க்க முடிகிறது. எப்படி மத்திய அரசிலே அதிகாரம் குவியல் போக்குத் தெரிகிறதோ அதேமாதிரி மாநிலங்களிலே அதிகாரங்கள் குவிக்கிற போக்கும், கீழே இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு எந்த வித வசதியும் அற்றுப்போகும் நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தவிர்த்து, இந்த அதிகாரங்கள் பரவலாக கீழே வர வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால், அதற்கு நிச்சயமாக என்னுடைய கட்சி துணையாக இருக்கும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசிகள் சம்பந்தமாக இந்த ஆளுநர் உரையிலே சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னதான் திட்டங்கள் போட்டு மக்களிடத்திலே வருவாயைப் பெருக்கினாலும் விலைவாசிகள் ஏறுமேயானால் அந்த வருவாய்ப் பெருக்கின் பயன் அற்றுப்

1972 ஜனவரி 25] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

போகும் என்பது எல்லோருக்குமே தெரியும். இன்றையத்தினம் ஒரு புறத்திலே பசுமைப் புரட்சி வெற்றி பெறுகிறது, உற்பத்தி பெருகிறது. அதே நேரத்திலே உணவுப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிற காட்சியினை நம்மாலே பார்க்க முடிகின்றது. இதை யார் செய்கிறார்கள்? நடுவிலே உள்ள மொத்த வியாபாரிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிடிப்பிலேயிருந்து இந்த மொத்த வியாபாரத்தை எடுத்துவிட்டால்தான் விலைவாசிகளை இஷ்டம்போல் ஏற்றுகின்ற முறை, இந்தத் தீமை, ஒழிக்கப் படும் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே மொத்த வியாபாரத்தை, குறிப்பாக அத்தியாவசியப் பண்டங்களிலேயிருக்கிற மொத்த வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொள்கிற நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. கருணநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது திரு. சே. கந்தப்பன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை ஒட்டி ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக, பொறுப்பேற்ற பின்பு, நாட்டு மக்களுக்கு அது ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகளை, ஏழை எளியவர்களுடைய கண்ணீர்களை துடைத்து அவர்களுக்காக அல்லும் பகலும் ஆற்றுகின்ற பணியினை, நாட்டு மக்களெல்லாம் பாராட்டுகின்றார்கள். இந்த நேரத்திலே நமக்குப் பல சோதனைகளையும், இந்த ஆட்சி பீடத்தைக் கவிழ்ப்பதற்காக பலர் பலவிதமான சூழ்ச்சிகளையும் செய்கின்ற நேரத்தில் அது நாட்டு மக்களிடத்திலே பொருத்தமில்லாத ஒன்றாகப் போய் விடுகின்றது. ஆளுநர் உரையில் அதைச் சொல்லவில்லை, இதைச் சொல்லவில்லை என்று சொல்கின்றார்கள். அதே நேரத்தில் ஆற்றியிருக்கின்ற சாதனைகள் முழுவதையும் சொல்ல இயலாமல் போய் விடுவதை நாம் அறிய வேண்டும். இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொருத்த வரை ஒரு சில குறைகளை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன்.

ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தென்மேற்கு பருவ மழை தவறியதால் உருளைக் கிழங்கு சாகுபடி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலையிலிருந்து மாலைவரை பணியிலும் குவிரிலும் அரும்பாடுபடும் அந்த பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு உருளைக் கிழங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. விளைந்த உருளைக் கிழங்குக்கும் விலை இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்த நிலையில் இந்த ஆண்டும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அருள் கூர்ந்து இந்த ஆண்டு சர்க்கார் கடன்களையும், கூட்டுறவுக் கடன்களையும் வாய்தாவாகத் தரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அவர்களுக்கு இந்தக் கடன்களை வாய்தா தருவதோடு அவர்கள் மீண்டும் நல்ல முறையிலே சாகுபடி செய்து

[திரு. சோ. கருணாநாதன்] [1972 சனவரி 25]

சர்க்காருக்கு வேண்டிய கடன்களை செலுத்தத் தக்க வகையில் அவர்களுக்கு மேலும் கடன் கொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அவர்களுக்கு மீண்டும் கடன் தருவதன் மூலம் அவர்கள் விதைகளையும் உங்களையும் பெற்று அந்தச் சாகுபடியை நல்ல முறையிலே செய்ய முடியும். ஆகவே அரசாங்கம் அதற்கான உதவியினைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நமது மின்சாரத் திட்டம் நல்ல முறையிலே அங்கே ஈடேறி வருகிறது. அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் வீடுகளுக்கெல்லாம் மின்சார விளக்குகள் போடவேண்டும் என்ற திட்டத்தின் கீழ் அங்கே கடந்த வாரத்தில் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள்கூட ஒரு தோட்டத்தில் அந்த மின் விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தார்கள். ஆனால் எல்லா முதலாளிகளும் அப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே தயக்கம் காட்டுகின்றார்கள். அவர்களை அரசு வலியுறுத்தி அவர்களுக்கு கூடிய விரைவிலே மின் வசதியைச் செய்துதர வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தற்போது நாட்டிலே மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்திருக்கின்ற காரணத்தால் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கே கோத்தகிரிப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இப்பொழுது நடந்துவருகின்றன. அங்கே விளைகின்ற பேரி, பிளம்ஸ், உருளைக் கிழங்கு முதலிய வற்றைக்கொண்டு நல்ல தரமான ஆல்க்காலை தயாரிக்க முடியும். அப்படி தரமான ஆல்க்காலைத் தயாரிப்பதன் மூலமாக நாம் மற்ற மாநிலங்களிலேயிருந்து பெறுகின்ற அந்த செலவினைத் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே அந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு நமக்கு கிட்டும். அதே நேரத்தில் அந்தப் பகுதியும் வளர்ச்சியடையும் என்ற முறையில் இந்த தொழிற்சாலையைத் திறக்க அரசு அவன செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to say a few words about the Governor's Address given to the Joint Session of the Legislature on the 22nd of this month.

In the very beginning of his Address, His Excellency the Governor has pledged his support to the Members in the House in the service of the people of Tamil Nadu. Really it is meaningful and I thank His Excellency the Governor for his solemn promise.

Next, the Governor has paid tributes to the valour of our armed forces and also the leadership of the Prime Minister of our country, Tirumathi Indira Gandhi. He has also remembered the services of the people who stood as one man at the time of the war both behind

1972 ஜனவரி 25] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

the Central Government as well as the State Government. He has also not forgotten to express his thanks to the countries like U.S.S.R. and others that stood by us during the troubled period. He has also mentioned the measures taken by the State Government during the war and also the relief measures provided by this Government for the success of the war. He has also not forgotten to mention about the unfortunate and untimely death of Dr. Vikram Sarabhai, Chairman of the Atomic Energy Commission. The entire nation mourned at his demise and the Government of India have taken steps to appoint Dr. H. S. Sethna as the Chairman of the Atomic Energy Commission.

Coming to other points, I wish to state that with regard to the poverty of our country, His Excellency the Governor has stated, that after the successful termination of the war, we have to wage war on poverty. Everyone of us know that the war on poverty is more important and in regard to this matter he has clearly stated—

“ I am sure that in our war on poverty, this Government and the Central Government will act with the same spirit of dedication and commitment. This Government's aspirations mirror the desires of the common man. This Government re-dedicates itself to the well-being and uplift of the masses in general and the struggling people in particular and I hope this spirit would be kept up ”.

Regarding seasonal conditions and rainfall, he has stated—

“ The rainfall during the south-west monsoon was, by and large, normal excepting in parts of Madras, Chingleput, North Arcot, Tiruchirappalli and Nilgiris. During the north-east monsoon, almost all districts received insufficient rains.....”

Here I wish to point out that parts of Dharmapuri district Hosur and Denkanikottah taluks, did not get rainfall during the south-west monsoon up to the middle of September last year. A report in that regard on 20th September was sent to the Government by the Revenue authorities there. I myself have also sent a memorandum to the Government. In that petition I stated that due to failure of rains, crops like Gingelly, etc., have failed.

But it is unfortunate that this point has not been mentioned here in this speech and the name of Dharmapuri is left out. I hope this will be noted and the point will be mentioned in the coming budget speech and justice will be done.

Coming to the next point, steps are being taken by the State to improve agricultural production and extending electricity to villages. Electricity is being readily extended in our State to all the villages and as per the assurance given by the Government, I hope it will be kept up and by 1972-73 the entire State will be electrified and it will be an achievement to the Government and also to the people.

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1972 சனவரி 25]

With regard to dry farming, I wish to say that the dry farming scheme has been introduced in Koilpatti taluk and Kudimiamalai taluk. When the Hon. Union Minister for Planning and Hon. Minister for Backward Classes, Tamil Nadu came to Dharmapuri recently they said that dry farming would be introduced in Dharmapuri district and that Dharmapuri is the best place for introducing dry-farming; and I hope Government would take steps to introduce dry-farming there.

With regard to industries, His Excellency the Governor has stated that a number of factories would be started in the State. With regard to cigarette factory, we do not know where it will be started. I would like to say that Hosur taluk has been the centre for producing excellent Virginia tobacco and it has good climate and soil for that. I request the Government to see that the Cigarette factory is located in Hosur taluk.

With regard to the Planning Commission in the State, I read from the newspapers that Central Government is going to introduce State Planning Committees in other States also after elections. With regard to district planning, I wish to state that more representation should be given to the M.L.As. and other representatives of the people. In one speech the Hon. Minister for Planning Union Government has mentioned about the necessity for grass-root planning; that means that planning should start from the bottom and not from the top. That means more representation should be given to the local M.L.As., the representatives of the people.

About the debt position, it is stated we have repaid about Rs. 150.9 crores during the last five years to Union Government and also received Rs. 140 crores from the Central Government. During 1971-72 the Government has paid Rs. 43 crores to the Centre by way of principal and Rs. 21.83 crores on account of interest. We have received Rs. 40.40 crores as Central assistance. Therefore what we receive from the Centre is less than what we pay back to them as debt repayment. That is why our Government have said that loans to unproductive socially beneficial schemes be written off as grants or converted into soft loans.

In this connection I want to say that rural indebtedness has also grown abnormally and small ryots with 1 or 2 acres are facing lot of difficulties in repaying the debts. I request Government to see that such small ryots' debts may be written off. I have already explained this in the District Development Council meetings and as such the Government may consider to write off the debts of small ryots. I hope the Government would do the needful in the matter.

The address of His Excellency is fine and I think His Excellency the Governor for such an address and I support the motion of thanks for the Governor's Address.

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாநில கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது

1972 சனவரி 25] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

உறுப்பினர் திரு. எஸ். கந்தப்பன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமிழகத்திலே, தமிழ்நாடு அரசு நடத்திவருகின்ற பல அரிய சாதனைகளைப்பற்றி சிறப்பாக, எந்தெந்த வகையிலே செய்து வருகின்றது என்பதை இரத்தினச் சுருக்கமாக, மிக அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் நடந்து முடிந்த போர் காலத்திலே தமிழ்நாடு அரசினுடையப் பங்கு எந்தெந்த வகையில் இருந்தது, பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளிலே தமிழ்நாட்டு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும், தமிழக மக்களும் எவ்வளவு ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டினார்கள், எந்தெந்த வகையிலே போர் வீரர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்கள் என்பதைப்பற்றி மிகச் சிறப்பாக தமிழ் உரையிலே கூறியிருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், தமிழக அரசு எந்தெந்த நேரங்களில் அரசியல் நோக்கம் பேசப்படுகிறதோ அந்த நேரத்தோடு சரி; வேறு நேரத்தில்—நெருக்கடி நேரத்திலே நாட்டின் முன்னேற்றத் திற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கும்போது உள்படியே நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

போர்க்களத்திலே வீரப்போராடி, வீர மானம் அடைந்த வீரர்களுக்கு—அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வழங்கும் சிறப்புத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே இருக்கிறது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்தத் திட்டம் இல்லை. மாங்கல்யம் இழந்து நிற்கும் வீரர்களின் மனைவிகளுக்கு, அவர்தம் குடும்பங்களுக்கும் ஆறுதல் அளக்கும் விதத்தில் நமது மாநில அமைச்சர்கள் சில இடங்களில் உதவித் தொகையான ஐயாயிரம் ரூபாயை நேரிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வேற்பாடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சி செய்துள்ளதா என்பதைச் சொல்லிக்கொள்வதிலே பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்; கலைஞர் ஆட்சியை பாராட்டுகிறேன். நாலரைக் கோடி தமிழ் மக்களும் பாராட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வீர மானம் எய்திய வீரர் ஆறுமுகம் அவர்களைப் பற்றிய செய்தியை கேட்கும்போது நம் உணர்ச்சிகள் சொந்தவிக்கின்றன. எதிரியின் தாக்குதலுக்கு ஆட்பட்டு, உயிர் பிரிந்துகொண்டிருந்த நேரத்திலும், எதிரியின் விமானம் வீழ்ந்துவிட்டதா என்றுதான் கேட்டார். எதிரி விமானம் எரிந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டுக்கொண்டே வீர மானம் அடைந்துள்ளார். அந்தக் கடைசி நேரத்திலும் கருவுற்றிருக்கும் தன் மனைவியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட கேட்கவில்லை; எதிரி விமானம் வீழ்ந்துவிட்டதா என்றுதான் கேட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட வீரர் ஆறுமுகத் திற்கு ஒரு நினைவுச் சின்னம் எழுப்பவேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1972 சனவரி 25]

அடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தமிழ்நாடு அரசு பல வகைகளில் முனைப்பான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, உணவு பற்றாக்குறையை சமாளித்திருக்கிறது என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு தமிழ்நாடு அரசு தென் ஆர்க்காடு, வட ஆற்காடு, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலே பலவகை நவீனப் பயிர்முறைகளை கையாண்டு, நல்ல முறையில் ஊக்கத் தோடு செயலாற்றியிருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறைக்கவும் முடியாது. அரசின் திட்டத்தைத் திறமையோடு செயல்படுத்திய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை இந்த நேரத்திலே நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து என் தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். வேறு தொழிலே அங்கு கிடையாது. சுற்றிச்சுற்றி எங்கே பார்த்தாலும் விவசாயம்தான். விவசாயத்திற்கு அடுத்து, பணப் பயிராகிய கரும்பு சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏராளம் உள்ளன. எனவே, அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை ஆர்வத்தோடு கேட்டோம். அமைச்சரவர்களும் ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிட்டார்கள். இறுதியில் சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கு டில்லியைக் கேட்டிருக்கிறோம்; உங்களுக்கு நிச்சயமாக சர்க்கரை ஆலை கிடைக்கும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள்.

நான் சென்ற சட்டமன்ற தொடரில் இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி போட்டேன். அப்போது போளூரில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்கும் திட்டத்தை டில்லி கைவிட்டுவிட்டது; அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். இது அப்பகுதி மக்களுக்கு பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது. எனவே, சர்க்கரை ஆலை அமைக்க முடியாவிட்டாலும் வேறு தொழிற்சாலை—சிறு தொழிற்சாலைகளாவது அமைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஐவ்வாறு மலைப் பகுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதி நம் மாநிலத்திலே வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத அளவுக்கு சிறந்த வளம் கொழிக்கும் பகுதியாகத் திகழ்கிறது என்பதை நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அங்கே சந்தனக்காடுகள் நிரம்ப உள்ளன. காடுகளில் ஏராளமாக மூங்கில் மரங்கள் வளருகின்றன. மூங்கிலைப் பயன்படுத்தி காகிதத் தொழிற்சாலை அமைக்கலாம். சந்தன மரங்கள் நிரம்ப உள்ளதால் அது சம்பந்தமான சிறு தொழில்களைத் தொடங்கலாம். இப்படிப்பட்ட சிறு தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதால், அந்தப் பகுதி

1972 சனவரி 25] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் பொருட்டு, சிறு தொழிற் சாலைகளை அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று மிகப்பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி வெறும் விவசாயப்பகுதி—அதற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால்தான் மதிப்பிற்குரிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரிடம் வேதனையுடன் கேட்டுக் கொண்டேன்.

குறிப்பாக என் பகுதியில் கோட்டப்படுத்தார் ஏரி என்று இருக்கிறது. அது இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உடைந்து விட்டது. இன்னமும் சரிசெய்யப்படவில்லை. மாறாக ஏரிக் குள்ளேயே நிலத்தை ஆக்கிரமித்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அது பற்றிய வரலாற்றுச் சான்றுகள்—ரெக்கார்டுகளை எல்லாம் அதிகாரிகளிடத்திலேயே காண்பித்தேன். 2½ லட்சம் செலவு செய்தால் அற்புதமான டாம் ஒன்றை அந்த ஏரியை மையமாக வைத்தே கட்டிவிடலாம் என்றார்கள். ஒரு பக்கம் ஜவ்வாது மலை—மறு பக்கம் இரண்டு மலைகள்—நடுவே நீர்த்தேக்கம் என்கிற அளவில் அந்த ஏரி செப்பனிடப்படுமானால் ஏராளமான நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். கமண்டலநாகநதியும் தொடர்பாக அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு ஆவது மிகச் சிறிய தொகைதான். ஆகவே இந்த ஏரியைச் செப்பனிட்டு—அந்த டாமைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று இந்த அரசை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே அந்தப் பகுதியில் சண்பகத் தோப்பு அணை என்பதாக ஒன்றைக் கட்டுவதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது. ஆயினும் சுதந்திரம் அடைந்த நாளில் இருந்து அந்தப் பகுதியில் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினரே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற காரணத்தினால் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றப் படாமலேயே கைவிடப்பட்டிருந்தது. நான் அரசியலுக்காகச் சொல்லவில்லை—அதன் பயனைக் கருதி உடனடியாக நம்முடைய தி.மு.க. ஆட்சியில் அந்தச் சண்பகத் தோப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் என் தொகுதியில் பல பகுதிகள் நீர்ப்பாசன வசதியை பெறக்கூடும். அதேபோல வடபாதி மங்கலம் ஏரி உடைந்து இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதைச் செப்பனிடுவதற்கான அனுமதி சீக்காத்திலேயே கிடைத்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். வரவில்லை. நிலக்காரர்களிடம் இருந்து அனுமதி வேண்டியிருக்கிறது என்றார்கள்—அதைக்கூட நான் அவர்களிடத்தில் சென்று பெற்றுத் தந்திருக்கிறேன். உடனடியாக என் தொகுதியில் இதுபோன்ற பல நீர்ப்பாசன வசதிகளை உடனடியாகச் செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1972 சனவரி 25]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் 2 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சேத்துப்பட்டு ஊராட்சி மன்றம். மற்றொன்று போளூர் ஊராட்சி மன்றம். ஜனங்களுக்கு அடிப்படைத் தேவையாக இருக்கக்கூடிய ரோடு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, பள்ளி வசதி ஆகியவற்றை எல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலமே செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் ஊராட்சி மன்றத்தில் பொதுமான பொதுநிதி இல்லாத காரணத்தினால் செய்ய முடியவில்லை. ஊராட்சிகளுக்கு செல் மூலமே பணம் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுமான அளவு வராத காரணத்தினால் பொது நிதி இல்லாத அளவில் இந்த இரண்டு ஊராட்சிகளும் சங்கட நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசே நேரிடையாக இந்தப் பகுதியில் முழுச் செலவில் ரோடு வசதி, பள்ளி வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி ஆகியவற்றைச் செய்து தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாலை வசதி இல்லாத காரணத்தினால் மண்டகுளத்தூர், திருமலை ஆகிய இடங்களுக்கு இன்றையதினம் நாங்கள் பத்து மைல், பதினைந்து மைல் சைக்கிளிலேயே போகவேண்டியதாக இருக்கிறது.

குடிதண்ணீர் வாரியம் போளூருக்கு பல லட்சம் செலவில் குடிதண்ணீர் வசதியை—அடிக்கல் நாட்டுவிழாவில் இருந்து 101 நாட்களுக்குள் செய்து கொடுத்திருப்பதற்காக வாரியத் தலைவரைப் பாராட்டுகிறேன். காப்புறுதி மூலம் கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க கடன் தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஏனாண்டு டெபாசிட் என்பதாக 12 ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிக அளவில் செலவாகக் கூடிய திட்டங்களுக்கு வேண்டுமானால் 12 ஆயிரம் ஏர்னாண்டு டெபாசிட் கேட்கலாம். ஆனால் கிராமங்களைப் பொறுத்த சிறு திட்டங்களுக்கு அந்தத் தொகையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த டெபாசிட்டுக்கு பணமாகக் கட்ட முடியாத நிலையில் பல இடங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் பாண்டாக வைத்துள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த பாண்டை டெபாசிட்டாகக் கட்டினாலும் ஏற்றுக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியில் தொழிற்சாலைகள்—தொழிலாளர் என்கிற பிரச்சினை இல்லாவிட்டாலும் சென்னை கம்பெனி தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் மிக உருக்கமாக, இரக்கமாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் இங்கே ஆதரிக் கிறார்கள். ஆனால் பத்திரிகையில் வருகிற அறிக்கைகளைப் பார்க்கிற போது மிகவும் வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு யூனியன்தான், அந்த யூனியன் தலைவராகவும் அந்தத் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களிலேயே ஒருவர் வரவேண்டும் என்கிற கருத்தை ஆளுநர் அவர்கள் ரூசக

1972 சனவரி 25] [திரு. தொ. ப. சினிவாசன்]

மாக தன் உரையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை வாய்ப்பாக வைத்து எல்லாத் தரப்பினரும் ஏற்க முன்வரவேண்டும் என்று சொல்லி பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக தன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது பேரவையில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நடந்து முடிந்த பாகிஸ்தான் பாரதப் போர் நமக்கு எதிர் யார். நண்பன் யார் என்பதைப் படம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. என்றாலும் இந்த யுத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது நமக்கு நண்பராக இருந்த நாட்டைச் சொல்வதோடு கூட எதிரியாக இருந்தவர்களையும் சொல்லியிருக்கலாம். “பலம் பொருந்திய சில நாடுகள் உள்நிலைமைகளை சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் உதவி செய்து போனதிலும்” என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் போரில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தான் பாகிஸ்தானுக்கு பின்பலமாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தைத் தூண்டியது என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. இதைத் தெரிவாகவே சொல்லிவிடுவதில் என்ன தயக்கம் என்பதைத்தான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து, இந்த அரசின் நோக்கம் எழை எளியவரான பாமர மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதுதான் என்பதை எடுத்துக்காட்ட வருகிறபோது “பாமர மக்களின் குறிப்பாக இன்னவாறும் எழை எளியவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்றம் ஏற்படுவதற்கு அவல் வாழ்வு ஆனந்த வாழ்வு ஆவதற்குத் தன்னுல் ஆனதையெல்லாம் செய்ய இந்த அரசு மீண்டும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1942-ல் நான் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் இருந்தபோதே டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களுடைய பேர்ச்சைக் கேட்டு—நாடு நகரங்கள், பட்டினத்தோடிகள், சந்துபொந்துகள் எல்லாம் விழிப்புற்றபோது நானும் விழிப்புற்றேன். ஏழைகளின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த பெரும் தலைவராக இருந்தார் என்பது உண்மை. ஆனால் எழை எளியவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்றம் ஏற்படுவதற்கு அடிப்படையாக உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் அவல் வாழ்வு ஆனந்தவாழ்வாக மாறுவதற்கு ஏதாவது திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அடிப்படை நிலச்சீர்திருத்தம் ஒன்றுதான் ஏழைகளின் அவல் வாழ்வை ஆனந்த வாழ்வாக மாற்றக் கூடியது. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் துண்டு துண்டாகப் பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நாடறிந்த உண்மை. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம். ஜமீன் இனம் பாதுகாப்புச் சட்டம், அறுபது நாற்பது வாரச்சட்டம், நியாயக் கூலிச் சட்டம், உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பதாகப் பல சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கே உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது இது உச்சவரம்புச் சட்டம் அல்ல, மிச்ச வரம்புச் சட்டம் தான்

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 சனவரி 25]

என்றார்கள். அவர்கள் 30 ஏக்கரா என்று வைத்திருந்ததை இந்த ஆட்சியில் 15 ஏக்கரா என்று குறைத்தார்கள் என்பது என்னவோ உண்மை. ஆனால் இந்த நாள் வரை இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் எத்தனை ஏக்கரா நிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன, நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்கிற விவரத்தை இன்னமும் அறிவிக்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களாவது 13 ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் நிலக் காரர்களிடம் இருந்து நிலத்தை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு அளித்ததாக அறிவித்தார்கள். இன்றையதினம் நிலப்பரப்புக்கள்—வயிற்றில் இருக்கிற பிள்ளைகளில் இருந்து—குளத்தில் கிடக்கிற கல்லு வரையில் நிலத்தைப் பிரித்து—டிரஸ்ட் என்ற பெயரால் மாற்றி அமைத்துக்கொண்டிருப்பது நம் எல்லோருக்குமே தெரியும். இந்த நிலையில் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா உச்சவரம்பு என்று கொண்டு வந்த காரணத்தினால் அவல வாழ்க்கையில் இருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகளில் எத்தனைபேர் ஆனந்த வாழ்வை அடைந்தார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்பதாக இந்தச் சமயத்தில் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரண நிலையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளி பயன் அடையக் கூடிய விதத்தில் நியாயக்கூலிச் சட்டத்தை மேலத் தஞ்சைக்கும் விஸ்தரிக்க அரசு தயங்குகிறது. தயக்கம் இல்லாமல் தமிழ்நாடு பூராவுக்கும் அதை விஸ்தரிக்கவேண்டும். கணபதியா பிள்ளை அறிக்கையை கலைஞர் அவர்களும் எல்லோரும் படித்திருப்பார்கள். அதிலே 131 நாட்கள் பெண்களுக்கும், 186 நாட்கள் ஆண்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் வருடத்திற்கு 300 ரூபாய்க்கும் குறைந்த அளவிலே ஒருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு கால மெல்லாம் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏறமையிலிருந்து தொழிலாளர்கள் மீளவேண்டுமென்றால் நம்முடைய அரசு இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உற்பத்தி பெருகினால்தான் பல் வேறு துறைகளிலும் முன்னேறமுடியும். எனவே, அந்த வகையிலே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு இந்த உயர் விலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலை ஏற்படுத்துவதில் மத்திய அரசு தாமதம் செய்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் தாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

1972 சனவரி 25] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

கிறேன். நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்கு தடையேற்படுத்த முனைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் ஒருமுகமாக அதை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும்.

மேலும் ஆறு பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு இன்னும் மத்திய அரசிடமிருந்து இசைவு வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆறு பஞ்சாலைகள் மட்டுமல்ல, மூடியிருக்கிற மில்களையெல்லாம் திறப்பதற்கு மத்திய அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தித் திறப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலே 90 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லையென்றாலும்கூட நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே குறைந்தது 4 லட்சம் பேர்களாவது வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பி.எ. படித்துவிட்டு, எம்.எ. படித்துவிட்டு வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து ஓட்டிய படை இளைஞர் படைதான், அதேபோன்று அகம் பாவம் பிடித்த சிலரை அகற்றியதும் இந்த இளைஞர் படைதான். அதையெல்லாம் உணர்ந்து நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள், வேலை கிடைக்காமல் இருக்கிறவர்கள் யாரை நம்புவது என்ற தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதால், அதைபோக்கி வேலை கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ். எஸ். எல். சி. படித்த ஒருவருக்கு பியூன் வேலை கிடைப்பதற்காக நான் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீஸுக்குச் சென்றிருந்தேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவருக்கு பியூன் வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்று உத்திரவு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள் பாஸ் பண்ணவில்லை யென்றாலும் வேலை கிடைத்தால் போதும் என்று நான் நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கு வேலைகொடுக்க அரசு முன்வந்தாலும் இன்னும் துரிதப்படுத்தி வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு இந்த அவல நிலைமையை அகற்றுவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசன வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்காக 1967-ஆம் ஆண்டிலே 3.55 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது, இன்றைக்கு 5.32 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் அன்றைக்கிருந்த எண்ணிக்கையையும் இன்றைக்கு உள்ள எண்ணிக்கையையும் பார்த்தால் அது போதாது. எனவே ஒதுக்கீடு செய்யும்பொழுது இதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் கிறித்துவ அரிசனங்களுக்கும் கிடைப்பதில்லை. கல்வியிலேதான் இருக்கிறது. எல்லாச் சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்து மதத்திலே இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் தாங்கமாட்டாமல்தான் பல்வேறு மதங்களுக்குச் சென்றார்கள்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்] [1972 சனவரி 25]

எதோ உழுத மாடு பாதேசம் போனாலும் அங்கேயும் ஏர்கட்டி அடிக்கிற மாதிரி சலுகைகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கும், அரிசனங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

சலவைத் தொழிலாளர்கள், சவரத் தொழிலாளர்கள் இவர்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலிலே இணைக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சலுகைகள் இவர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசை உருவாக்குவதற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர்கள் அவர்கள். எனவே அவர்களையும் இந்தப் பட்டியலிலே சேர்த்து சலுகைகளைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சலவைத் தொழிலாளர், இவர்களையெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை எதிர்க்கட்சியில் உள்ள அரிசன உறுப்பினர்களும் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்த தலைவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு அரசுக்கு ஆலோசனை எழுதியனுப்பினால் அரசு அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : ஏங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மற்றக் கட்சிக்காரர்களை நீங்கள் கேளுங்கள்.

விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தமுடியவில்லை. கொள்ளிடத்தின் தென்கரையிலே 28.62 ரூபாய் விற்கிற நெல் கொள்ளிடத்தின் வடகரையிலே 38.62 ரூபாயாக விற்கிறது. நெல் விலை ஏறுவதும் இறங்குவதாமா தலைமை இருக்கிறது. உயர்வர்களுக்குப் போதுமான விலை கிடைக்கவில்லை. அதேநேரத்தில் நெல்லைப் பிடித்து வைத்து இருந்து வணிகச் சூதாட்டம் ஆடக்கூடியவர்கள் 40 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வறுமைக்காலங்களில் விற்று விடுகிறார்கள். அரிசி விலையும் ஏறிவிட்டது. 28 ரூபாய்க்கு நெல் வாங்கினால் 68 காசுக்கு 70 காசுக்கு அரிசி கொடுக்கலாம். ஆனால் அரிசியின் விலையும் உயர்ந்து விட்டது. இதன் காரணமாக உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் போதிய பணம் கிடைக்கவில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களும் அதிகவிலைகொடுத்துக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த இரண்டு நிலைமைகளுக்கும் இடையேயுள்ள வணிகச் சூதாடிகள் சம்பாதித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் தடுக்க அரசாங்கமே இதை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓக்களுடைய பிரச்சனை மோசமாக இருக்கிறது. சம்பளம் உயர்த்திக்கொண்டே போவதினாலே பிரயோசனம் இல்லை. விலைவாசிகளும் கூடிக்கொண்டே இருந்தால் சம்பளம் ஏற்றிப் பிரயோசனம் இல்லை. 7 ரூபாய் சம்பளம் உயர்த்திவிட்டு, 15 ரூபாய் விலைவாசி ஏறிவிடுகிறது என்றால் சம்பளம் உயர்த்தியும்

1972 சனவரி 25] [திரு. எஸ். வடிவேல்]

பிரயோசனமில்லை. எனவே இதையெல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து மான்முக்கு உறுப்பினர் திரு. செ. கந்தப்பன் அவர்கள் முன் மொழிந்த தீர்மானத்திலே என்னுடைய பெயரையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்துச் செரு முனையிலே நம்முடைய வீரர்கள் காட்டிய வீரத்தைப் புகழாரம் சூட்டி, புதியதாக உருவாகி இருக்கிற வங்காள தேசத்தை வாழ்த்தி, கீழத் திசையிலே நம்பிக்கை ஒளியூட்டும் நட்சத்திரமாக விளங்குகிற வங்காள தேசத்திற்குத் துணை நின்ற இந்திய மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் புகழ்ந்து, உறுதுணையாக இருந்த சோவியத் நாடு தந்த ஒத்துழைப்பையும் சுட்டிக்காட்டி, இருக்கிறார்கள். நாமும் நம்முடைய சட்டமன்றத்திலே உடல் புல்லரிக்க, உள்ளமெனாம் பொங்குமாகடலாக, கண்கள் குளமாக புதியதாக உருவாகிய வங்காள தேசத்தை வாழ்த்தி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். போர் வீரர் வீரத்தினைப் புகழ்ந்து விட்டு ஏர்முனையிலே நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற நடவடிக்கைகளையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுத் தவறில்லை.

நம்முடைய னெளன்மைத் துறையும், பொதுப்பணித் துறையும், மின்சாரத் துறையும், சுட்டுறவுத் துறையும் எந்த அளவுக்கு இணைந்து பணியாற்றுகின்றன என்பதை நடுநிலையைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் தெளிவாக அறியமுடியும். எங்களுடைய முகவை மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதி வளம் குறைந்திருக்கிறது. அங்கே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் அங்குள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வின்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தை நிச்சயமாகக் காண முடியும். சங்கரநத்தம் ஆணைத் திட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இன்னும் வைப்பாறு திட்டம் ஆய்விட இருக்கிறது. அதையும் விரைவில் நிறைவேற்றினால்தான் அங்குள்ள பகுதி வளமாக அவதற்கு எதுவாகியிருக்கும் நாடு முழுவதும் மழைபெய்து பசுமை ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த புத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இன்றும் வறட்சி இருக்கிறது. நிலையிலும் எங்கள் பகுதியில் என் பகுதியிலுள்ள திருவில்லி சோலை வனத்திற்கிடையில் ஒரு பாலைவனத்தைப் போல அது இருக்கிறது. அங்கு சுட்டுறவுத் துறையில் தவணை முறையில் கட்டுகின்ற கடன்களையும், அரசாங்கக் கடன்களுக்குக் கட்டுகின்ற தவணைகளையும் அதிகமாக்கித் தர அரசு முன் வரவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முகவை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வங்காளவிரி குடாக்கடல் ஒரு பகுதியிலேயும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை ஒரு பகுதியிலேயும் கொண்டதாக இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத் தலைநகரைப் பார்க்காத மக்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏராள மானவர்கள் இருக்கிறார்கள். காந்தியைப் பார்க்காத காங்கிரஸ்

[திரு. கா. காலிமுத்து] [1972 சனவரி 25]

காரர்களைப்போல. ஆகவே நிர்வாக சீர்திருத்தமுறையில் மாவட்டத்தைச் சீர்திருத்தி அமைக்க முன்வர வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களின் பக்கத்தில் தன் கவனத்தைத் திருப்பியிருக்கிறது என்று சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். 1967-இல் தமிழகத்தில் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்குக் காரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு, 1967 வரையில் ஆட்சிப்பொறுப்பிலேயிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப்பிடித்திலேயிருந்து நீக்கப்பட்டதற்கும், ஆட்சியாளர்களை உருவாக்குகின்ற மக்களின் உள்ளத்திலேயிருந்து நீக்கப்பட்டதற்கும் காரணம், 1968-இல் இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய எங்கள் வட்டார திரு. எஸ். ஆர். நாயுடு அவர்கள் சிறப்பாகச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். காங்கிரஸ் அரசு ஏழை எளியவர்களின்பால், குடிசை வாழ் மக்களின்பால் தங்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்த மறந்துவிட்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களின் உள்ளத்திலே பார்க்கும் பொழுது கண்ணுடியாக விளங்குகிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் துல்லியமாக புரிந்துகொண்டு எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள்.

அடுத்து, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குகின்ற முழுக் கடமையையும் மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்றாலும், ஏதாவதொரு துணிச்சலான பங்கையேற்று அதிலே எப்படியாவது எதிர் நீச்சல் போட்டு வெற்றி காண வேண்டுமென்று இளைஞர் அணியை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். படித்த பட்டதாரி இளைஞர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் அந்த இளைஞர்களைப் பயன்படுத்தி சமுதாயத்தில் சில முக்கியமான சீர்திருத்தங்களையும் செய்து, மடமை இருளைப் போக்க அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சியில் நடைபெற்ற இளைஞர் அணி துவக்கவிழாவில் முதலமைச்சரவர்கள், சென்று வருக, வென்று வருக என்று வாழ்த்துரைத்தார்கள். அந்த வாழ்த்து இன்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டு இளைஞர் அணி நல்லமுறையில் செயல்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, முழுக்க முழுக்க இயந்திரங்களையே பயன்படுத்தாமல் கிராமப்புறங்களிலே வேலைவாய்ப்பை வழங்குகின்ற முறையில் கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இயந்திரங்களுையே அதிகமாகப் பயன்படுத்துவோமேயானால் பலருக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உருவாகும் என்று அண்ணல் காந்தி கூறினார்கள். இயந்திரங்களைக்கொண்டே நாம் எல்லா வேலைகளையும் செய்யத் தீர்மானித்துவிட்டால் நாட்டில் பெரும்

1972 சனவரி 25] [திரு. கா. காளிமுத்து]

பாலோர் தற்கொலை செய்து கொள்ள வேண்டிவரும் என்று காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றிநின்றுகொண்டு, காந்தியடிகளின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் கிராமப்புறவேலைவாய்ப்புத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு அங்கே பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் விவசாயம் மட்டும்தான் இருக்க முடியும் என்ற நிலையை மாற்றி அங்கேயே புதிய தொழில்களை துவங்கி, நகர்ப்புறத்திலேயுள்ள இளைஞர்களும் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்கிற அளவில் வாய்ப்புகளைக் கொடுக்க இந்த அரசு நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறது.

நம்மைப்பொறுத்தவகையில் நாம் எந்தப்பிரச்சனையைச் சுட்டிக் காட்ட முன்வந்தாலும் அதிலேயிருக்கிற சிக்கலை நாம் எடுத்துக் காட்ட முன்வந்தால் அதிலே மத்திய மாநில உறவுதான் முன்னாலே வருகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. விலைவாசி ஏறுகிறது என்றாலும்கூட விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக்காரணம் பொருள்களின் உற்பத்தியைக் காட்டிலும் பணப்புழக்கம் அதிகமாகி விட்டால் விலைவாசி அதிகமாகும் என்பது அடிப்படை பொருளாதாரம். ஆகவே மத்திய சர்க்காரும் ஒரு காரணம் என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடத் தவறவில்லை. ஆனால் எல்லையிலே தொல்லைகள் வரும் நேரத்திலேதான், எல்லையிலே பிரங்கிகள் முழக்கம் கேட்கிற நேரத்திலேதான் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு நினைவிற்கு வருகிறதேதவிர மற்ற நேரத்திலே, சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழும் நேரத்தினாலும், தொழில் துறையில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களாலும் அத்தனை பிரச்சனைகளையும் மாநில அரசுதான் எதிர்போக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு, பிரச்சனையைப் போக்குவதற்கு அதற்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சொல்வது உண்டு, ஒரு குளத்தில் ஒரு கல்லை விட்டெறிந்தால், கல் விட்டெறிந்த இடத்தைச்சுற்றி ஒரு சிறிய வட்டம் தோன்றும், அந்தச் சிறிய வட்டத்தைச் சுற்றி ஒரு பெரிய வட்டம் தோன்றும், பிறகு அதைச் சுற்றி ஒரு வட்டம் தோன்றும். இப்படி குளம் முழுவதும் சுற்றுகின்ற அளவில் மிகப்பரிய வட்டம் தோன்றும். அந்த நிலைமையில் அடிப்படையை உருவாக்க வேண்டுமே தவிர, ஒரேயிடத்திலே பிரமிடுபோல குவித்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாடு நன்னிலை பெறாது. அந்த வகையிலேதான் மாநில சுயாட்சி என்ற முழக்கத்தை எழுப்பினோம். அமெரிக்காவில் பல ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. பல ராஜ்யங்கள் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. தனித்தனி கொடியும், தனித்தனி தேசிய கீதமும் கூட இருக்கிறது. அதுபோல் மலேசியா நாட்டில் 14 ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குத் தனித்தனி கொடி, தனித்தனி தேசிய கீதம். தனித்தனியாக அவர்களுக்கேற்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. நம்முடன் அடிமைப்பட்டு,

[திரு. கா. காவிரமுத்து] [1972 சனவரி 25]

நமக்குப் பின்னால் விடுதலை பெற்ற சமஷ்டி நாடாகிய மலேசியாவில் இப்படிப்பட்டவகையிலே முன் உதாரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே நாம் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்வது இந்த நாட்டின் நன்னிலைக்கு தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக நாம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தேற்று இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இந்த அவையில் இப்பொழுது இல்லாத காரணத்தால் நான் அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசவிரும்பவில்லை. கலைஞர் அவர்கள் சில இடங்களுக்கு வரும் நேரத்தில் அவர்களை, தமிழ் நாட்டின் முஜிபுர் ரகிமான் அவர்களே வருக என்று வரவேற்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இதைக் கேலிக்கு உரியதாக, கேள்விக்கு உரியதாக அவர்கள் ஏன் ஆக்கினார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தோடு தோழமை கொண்ட ஒரு நாட்டின் தலைவர், ஒரு நாட்டு மக்களின் எழுச்சிச் சின்னமாக இருக்கும் தலைவர், அவரை நாம் குறிப்பிடுகிறோமே தவிர கலைஞர் அவர்களைத் தமிழ்நாட்டின் பூட்டோ என்றோ, யாஹ்யாகான் என்றோ அழைத்தால்தான் அதிலே திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் வேதனைப்பட வேண்டும். முஜிபுர் ரகிமான் வங்க மக்களின் எழுச்சிச் சின்னம் அதைப் போலவே, தமிழகத்தில் தங்கள் நெஞ்சத் தலைவரான கலைஞர் அவர்களை அந்தப் பெயரிலே அழைக்கிறார்கள். ஒருவேளை சுரேந்திரன் அவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடும். முஜிபுர் ரகிமான் அவர்கள் விடுதலை அல்லவா கேட்டார், அதைப்போல் கலைஞர் அவர்களும் அதற்கு அடித்தளம் அமைக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படக்கூடும். ஆனால் முஜிபுர் ரகிமான் அவர்கள்கூட மாநில சுயாட்சி என்பதைத்தான் கேட்டார்கள். அவர் பேசிய கூட்டங்களில் இறுதியில் பாகிஸ்தான் ஹிந்தாபாத் என்ற முழக்கத்தைத் தான் முழங்கினார்கள். மேற்கு பாகிஸ்தானும், கிழக்கு பாகிஸ்தானும் பாகிஸ்தானின் இரண்டு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு கைகளாக விளங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை முற்றிப்போய், யாஹ்யாகானின் படைகள் வங்க தேசத்தில் அடி வைத்து, அங்குள்ள மக்களின்மீது துப்பாக்கி சவைகளைப் பாய்ச்சி இதயத்தைச் சல்லடைக் கண்களாக ஆக்கிய பிறகுதான் விடுதலை முடிக்கம் ஏற்பட்டது. ஆகவே கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முஜிபுர் ரகிமானாக மாறிவிடுவார்கள் என்று பயப்பட வேண்டாம். ஒரு வேளை இந்திரா காந்தி யாக்யாகானாக மாறினால் கலைஞர் அவர்கள் முஜிபுர் ரகிமானாக மாறக்கூடும். ஒரு வேளை மாநிலங்களை இந்திரா காந்தி காலிலே போட்டு மிதித்துப் புறக்கணித்தால், அலட்சியப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டால் முன்னேற்ற கழகமும் முக்தி வாகினியாக மாறும். ஆனால் அந்த நிலை நிச்சயமாக ஏற்படாது என்று நம்புகிறோம். இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஜனநாயகத்தை விரும்புகிறவர்கள். இந்திரா காந்தி அவர்கள் வங்க தேசத்திற்காக அதனுடைய சுயாட்சிக்காக, அதனுடைய நியாயமான நோக்கத்திற்காக உலக நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று பரிந்து பேசியவர்கள் ஆகவே இந்திரா காந்தி

1972 சனவரி 25] [திரு. கா. காளிமுத்து]

இத்திரா காந்தியாக இருக்கும் வரையில் கருணாநிதி கருணாநிதியாகவேதான் இருப்பார் என்று கூறி திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சந்தேகப்பட தேவையில்லை என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே மாநில சுயாட்சி பற்றி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சுயாட்சி இலட்சியத்தை நீங்கள் மட்டுமா கேட்டீர்கள், நாங்கள் கேட்கவில்லையா, நாங்கள் தான் ஆரம்பித்தோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, மாநில உரிமைகளைக் கேட்கிறோம். இதில் கட்சிக் காய்ப்புகளை மறந்து, உரிமைகளைப்பெற்று இந்த நாடு முன்னே, வளர்ச்சிப் பாதையிலே அடியெடுத்து வைக்க, இந்த நாட்டு மக்களின் மொழிப்பண்பாட்டையும், பெருமையையும் காக்க கட்சி வேறுபாடுகளை மறந்து, காவிரிப் பிரச்சனையிலே எப்படி அனைவரும் ஒன்று சேர முழங்கினோமோ அதைப்போல மாநில சுயாட்சியையும் பெற முழங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது முதலமைச்சர் அவர்களை முஜிபுர் ரகிமானாகச் சொல்லுவது சரியா இல்லையா என்ற முறையில் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களை முஜிபுர் ரகிமானோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லும்போது பாகிஸ்தானின் யாகியாகான் போன்று இந்திரா காந்தி இருப்பது போன்ற பொருள் தருவதாக இருக்கிறதே, அதைப் புரிந்து கொண்டு சொல்லுகிறார்களா என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முஜிபுர் ரகிமான் என்று சொல்லுவது ஒரு எழுச்சியின் சின்னமே தவிர வேறல்ல. ஒரு மாபெரும் தலைவனை எடுத்துக் கொண்டு அதே போன்ற தலைவன் என்று சொல்லுவதில் தவறு இல்லை. காமராஜர் அவர்களை காஸ் காந்தி என்று குறிப்பிடுவதைப் போல் கலைஞர் அவர்களை இப்படிக் குறிப்பிடுகிறோமே தவிர, முஜிபுர் ரகிமானாகவே மாற வேண்டும், அப்படி மேக்கப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அவர் ஒரு தத்துவம், எழுச்சியின் சின்னம் என்ற முறையில்தான் குறிப்பிட்டோம் என்பதை அருமை நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இன்னொருவரையும் குறிப்பிட்டதாக மனத்தில் வைத்துக் கொண்டால் அதிலே அர்த்தம் இல்லை. ஒருவரைக் காந்தி என்று சொல்லும்போது மற்றவர்களை எல்லாம் கோட்ஸே என்று கருதிக் கொள்வதில்லை.

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகளைப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்] [1972 சனவரி 25]

கவர்னர் உரை வழக்கம்போல் வரக்கூடிய உரையாகத்தான் இருக்கிறது. இதிலே ஒன்று மட்டும் புதிதாகத் தெரிய வருகிறது என்னவென்றால் மத்திய அரசுக்கு ஒரு கருணை மனு கொடுத்தது போன்று எனத் தோன்றுகிறது.

என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் விவசாய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களின் மூலமாக ஏற்பட்டு வருகின்ற தொல்லைகளைப் போக்குகின்ற வகையில் அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள், இனம் ஒழிப்புச் சட்டங்கள் காரணமாக அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் பெரும் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் ஏதாவது வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பது பற்றி கவர்னர் உரையிலே ஒன்றும் விளக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களுக்கு எவிக்ஷன் ஆர்டர் கொடுக்கப்பட்டு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே முதலாவது வங்க தேசப் பிரச்சினை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உண்மையிலேயே எங்கள் பகுதியைப் பார்க்கும்போது வங்க தேசப் பிரச்சினை மாதிரி அங்கு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இனம்தாரர்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி பல மனுக்கள் மூலமாக அரசுக்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறோம். அவற்றை விரைவில் கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனம் கிராமங்களில் பல பஞ்சாயத்துக்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய நன்மைகளை அந்தப் பகுதி மக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து புறம் போக்கு நிலங்களை சர்வே செய்யாத காரணத்தால் எந்தெந்தப் பகுதி புறம்போக்கு என்று திட்டமிட்டதாக ஒப்படைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ரோடு போடுவது, குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி செய்வது ஆகிய நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் இரண்டொரு ரோடுகள் போட்டார்கள். அந்த ரோடுகளுக்கெல்லாம் இனம் தார்கள் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய நிலை வந்துள்ளது. இவ்வாறு பல தொல்லைகள் இருந்து வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை. எங்கள் பகுதியில் அம்பாசமுத்திரம் டவுன் பஞ்சாயத்தில் நீண்ட காலமாகக் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாமல் இருந்து வருகிறது. அதை விரைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சில கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருந்து வருகிறது அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவதைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பகுதியில் தாம்பிரபரணியில் இருந்து வரும் வடக்கு

1972 சனவரி 25] [திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

கோடை மேல் அழகியன் நியூ மாடல் ஸ்கீம் வேலை முடிந்த பிறகும் அந்தக் கால்வாயில் முறை சிஸ்டம் இருந்து வருகிறது. கீழ்ப் பகுதி விவசாயிகளுக்குப் போதிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. சமீபத்தில் ஒரு மாத காலமாகச் சரியாக தண்ணீர் விடப்படாத நிலை அணையில் போதிய தண்ணீர் இருந்தும் கால்வாயில் தேவையான தண்ணீர் விடமுடியவில்லை. அந்தக் கால்வாயில் லைனிங் வேலை செய்தால்தான் கீழ்ப் பகுதியில் பாசனத்திற்குத் தேவையான தண்ணீரைக் கொடுக்க முடியும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் மழையின் காரணமாகப் பெறும் வெள்ளம் ஏற்பட்டு தருவை தாம்போதியில் போக்கு வரத்து சுமார் 10 நாட்களாக ஸ்தம்பித்து விட்டது. நீண்ட நாட்களாகக் கோரிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த தாம்போதி பாலத்தை மேம்பாலமாக அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் கல்லூரிக்குப் புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கு சமீபத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் வந்து அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் கடந்த ஆறு மாத காலமாக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. கல்லூரி ஸ்தம்பித்து நிற்கக் கூடிய அளவில் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அது நடைபெற அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை நன்கு ஆராய்ந்து அவசியப் பார்க்கின்றபோது ஆளுநர் அவர்கள் இந்தத் தமிழக அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழக மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் முன்னேற்றம் எந்த வகையில் அமைய வேண்டுமென்று ஆராய்ந்து, அந்த மக்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு இந்த அரசு பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

மேதகு கவர்னர் அவர்கள் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த போராட்டப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் இந்த ஜனநாயக சமதர்மப் போரிலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் அனைவரும், ஒற்றுமையாக இருந்து இந்தப் போரிலே தங்களுடைய கலாசாங்களை எல்லாம் மறந்து இந்தியத் திருநாடு வெற்றி பெற வேண்டுமென்ற வகையில் நல்லதொரு முயற்சியை எடுத்த மைக்காகப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தப் போரிலே தமிழக மக்கள் எல்லா வகையான ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்துள்ள நிலையில் தமிழகத்திலுள்ள முஸ்லிம்களும் தங்களால் இயன்ற எல்லா வகையான ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின்] [1972 சனவரி 25]

ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்காக இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளைப் பற்றி மிக விளக்கமாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற மக்களிலே நெசவாள மக்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அந்த நெசவாள மக்கள் முன்னேற்றத்திலே இந்த அரசு மேலும் நல்ல முறையில் சலுகைகளைக் கொடுத்து, நசுங்கி இருக்கிற அந்த நெசவாளர்களுடைய வாழ்வு முன்னேறுவதற்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு வேளாண்மைத்துறையில் தமிழ்நாடு சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது தன்னிறைவு பெற்று, சென்ற ஆண்டைவிட 3.84 லட்சம் டன் அதிகமாக உலர்வு உற்பத்தி செய்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த உற்பத்திக்குக் காரணம் பல புது வகையான விதைகளையும், மற்ற ரசாயன உர வகைகளையும் ஆராய்ந்து தந்ததன் மூலமாகத்தான் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். வேளாண்மைத்துறை முன்னேறி இருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறபோது வேளாண்மைத் துறைக்கு மிக அவசியமாகத் தேவைப்படுவது நீர் வசதியாகும். அந்த நீர்ப்பாசன வசதியைக் குறிப்பிடுகிறபோது என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை குறிப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில், என்னுடைய தொகுதியாகிய மேலப்பாளையத்தில் நான்குநேரி தாலுக்காவில் பல ஆண்டுகாலமாக பச்சையாற்றுத் திட்டம் என்று தயாரிக்கப்பட்டு, அது அரசாங்கத்தின் தலைமைச் செயலகத்திற்கும் வந்து, கிட்டத்தட்ட 6 ஆண்டுகளாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதனுடைய நிலையை அரசு உடனடியாகக் கவனித்து, அங்கே அந்த நீர்ப்பாசன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்குமானால், நிச்சயமாக கிட்டத்தட்ட 5,600, 6,000 ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயத்தில் முன்னேறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் பேசப்பட்டது. விலைவாசி ஏற்றம் என்று வருகிறபோது, குறிப்பாக எல்லோரும் எடுத்துக் கொள்வது அரிசியினுடைய விலையைத்தான். இன்றைய தினம் பேசிய உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய ஓ. என். சுந்தரம் அவர்கள் கூட இந்த விலைவாசியைப் பற்றிப் பேசும் போது அரிசியின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் விலைவாசி ஏற்றம் வருகிறபோது அரிசியினுடைய விலையை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஏலைய பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். அரிசியினுடைய விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்திவிட்டால், வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டு விவசாயம் செய்யும் மக்களின் முயற்சியில் தடை ஏற்படும். மற்ற பொருள்களின் விலைகள் அதிகமாகும் போது, அரிசியின் விலை மட்டும் குறைந்து இருந்தால், வேளாண்

1972 சனவரி 25] [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்]

மைத்துறையில் ஈடுபட்டு இருக்கிற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நன்மை கிடைக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் குறுகிய காலக் கடன், நீண்டகாலக் கடன் என்று சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு உதவி அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் சென்ற ஆண்டில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தாலும், வறட்சி ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தால், திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களை திருப்பிக் கட்டுவதற்குக் கொஞ்சம் தவணை கொடுத்து வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது. இந்த 72-வது ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக மின்சாரமே இல்லாத கிராமங்கள் இல்லை என்ற நிலை வரவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. என்னுடைய தொகுதியிலே சில கிராமங்கள் மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் இரும்பாலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது, திட்ட ஆலோசகர்கள் அதற்கு நல்ல அபிப்பிராயம் கொடுத்து இருந்தும், அந்த சேலம் உருக்காலை அமைப்பதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநில அரசின் முன்னேற்றக் கொள்கையை எந்த அளவுக்கு புறக் கணிக்கிறது என்பது இதனால் விளங்குகின்றது. இந்த மாநில முன்னேற்றத்திற்கு சேலம் உருக்காலை வந்துதான் தீர வேண்டுமென்று மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்திக் கடிதம் எழுத வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் இரும்பாலையைக் கொண்டுவந்தால்தான், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை நம்முடைய அரசு மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் முயற்சியால், அனுமதிக் கடிதங்கள் மூலம் கிட்டத்தட்ட 2,100 நைலான் தூல் இழை உற்பத்தி செய்கிற வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கிறோம். அந்த உற்பத்தி தொழிற்சாலையை என்னுடைய தொகுதியிலே அமைப்பது மூலம் அங்கு வாழ்கிற மக்களில் மிகுதியான பேர்கள் நெசவுத் தொழிலை நம்பியிருப்பவர்களுக்கு நன்மையாகும் என்பதோடு அங்கு கிட்டத்தட்ட 10, 15 ஆயிரம் பேர் நெசவுத் தொழிலை நம்பியிருக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழிலின் நிலை தற்போது மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 60 கூட சம்பளம் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நெசவுத் தொழிலை நம்பியிருக்கிற, அதிலே ஈடுபட்டு

[திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்] [1972 சனவரி 25]

இருக்கிற மக்களின் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை கொண்டு இருக்கின்ற இந்தத் தமிழக அரசு. அந்த நடைவாண் தூல் உற்பத்திச் செய்யும் ஆலையை, இந்த நெசவாளப் பகுதியில் ஏற்பாடு செய்யுமானால், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பாதிக்காத வகையில் தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 1,000 வரை கடன் கொடுத்து உதவுகிற திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த ரூ. 1,000 கடன் கொடுப்பது சில நேரங்களில் போதவில்லை. இயந்திரங்களின் விலை ரூ. 1,500 என்றால் மேற்கொண்டு ரூ. 500 கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் தங்களுடைய தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே, அவர்கள் பயின்ற தொழில்களுக்கு ஏற்ப அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன் தொகைகளை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியம் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் இல்லாமல். மற்ற ஏனைய மாவட்டங்களிலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கும், பின் தங்கியோருக்கும் சலுகை அளிப்பதில் இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்கவையாகும். முஸ்லிம்களில் லப்பைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சலுகையைப் போன்று, உருது மொழி பேசும் மக்களுக்கும் சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாக ஆணைக்குழு, மாநில திட்டக்குழு என்று அமைந்த இருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுக்களை மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தி வதன் மூலம் அந்தந்த மாவட்டங்களில் கல்வி, தொழில் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படும். அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள மாவட்ட ஆணைக்குழுக்கள் இதைச் செய்வதன் மூலம் அங்கே இருக்கும் குறைகள் நீக்கப்படும். அவ்வாறு நீக்கப்படுகிற போது, எல்லா மாவட்டங்களும் தொழில் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், தன் விறைவு பெற முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, மாநில அளவில் திட்டக்குழு, நிர்வாக ஆணைக்குழு ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் கட்சி கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிற நிலையில் எங்களுக்கு உள்ள பிரதிநிதித் துவப்படி, முஸ்லிம்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு தோழைமை கட்சி ஆட்சி ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு அப்படிச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் அவர்களின் உரையில் தமிழக அரசின் எல்லா நல்ல கருத்துக்களும், எண்ணங்களும், பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1972 சனவரி 25] [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்]

என்பதைக் கூறிக் கொண்டு. இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Respected Deputy Speaker, Sir, I thank you for giving me an opportunity to say a few words on the address delivered by His Excellency the Governor of Tamil Nadu to the joint session of the Legislature on the 22nd of this month.

Regarding agricultural development it has been mentioned in the address—

'Small Farmers' Development Agencies and the Marginal Farmers' Development Agencies have started working in the districts of South Arcot, Madurai, Tirunelveli, North Arcot and Salem. Similarly, Dry Farming Projects have been started in Kovilpatti and Kudumiammalai.'

In this connection, I want to stress that mixed farming also should be introduced in our State especially in the districts like Dharmapuri which are purely dependent on rainfall. Also, such schemes should be introduced in areas where there are no industries and where only agricultural operations are carried on. Dharmapuri district and some other areas have been neglected and I request the Government to see that such schemes are implemented and the people there are benefited.

Secondly, regarding electrification.....

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: May I inform the hon. Member that far from the Dharmapuri district being neglected, it is one of the most favoured districts so far as the Central schemes are concerned. The Central schemes relate to Small Farmers, Marginal Farmers and drought prevention. For small farmers in Tirunelveli, Madurai and South Arcot districts a sum of Rs. 1½ crores has been given. For marginal farmers in North Arcot and Salem districts, a sum of Rs. 1 crore has been given. For the Dharmapuri district it is Rs. 2 crores.

THIRU B. VENKATASWAMY: I thank the Hon. Minister for enlightening me. My point is that the under-fed child should be brought up to the level of the well-fed child.

Regarding electrification, the Government have stated that they would electrify all the villages by the end of 1972. But in several areas we find that electric connections are not given to pumpsets and that they are only concentrating on giving connections to street lights. I request the Government to see that electric connections are given to pumpsets first.

As regards industries, there is a slow process of industrialisation in our State. There is a lot of unemployment in our State and that should be solved. Only a few industries are going to be started and

[Thiru B. Venkataswamy] [1972 சனவரி 25]

that is not going to solve the unemployment problem. So, I request the Government to start more industries so that more people can get employment.

Regarding planning, apart from State Planning and district planning, I would suggest that block planning also should be included. Foundation should start from the bottom and not from the top. The suggestions made at the block level in regard to planning should also be taken into consideration, and that is more important.

Then I come to school drop-outs. Those who are not in a position to study upto S.S.L.C. drop out from the schools and they do not go back to their original occupation. They do not have any worldly knowledge and they are not also educated enough to get any employment. Such children should be absorbed and opportunities must be created to provide employment for them.

Then I come to slum clearance. It has been mentioned in the Governor's Address that importance is given to slum clearance in cities. At the same time it is also stated that the people in the rural areas are attracted to the towns. That is because they feel that if they construct a hut in a town, after some time a pucca or semi-permanent house will be constructed for them. That is what is being done to the slum-dwellers in the City. Such a scheme has not been implemented in the villages so far. 75 per cent of the rural people live in huts and so a scheme should be started for them. Also if the Government want to stop the influx of people from the villages to towns, more facilities must be given to the villages so that they may not come to towns.

I come to the debt relief scheme. Our Government should ask the Central Government for financial assistance in that regard. As my hon. Friend, Thiru Kothandaramiah, has pointed out, so many small farmers have sold their two or three acres of land to repay the loans given to them. I request the Government to write off these loans as bad debts as they are not in a position to repay them. With regard to loans from a private agency also, such a scheme should be extended.

Then, I come to my constituency. It is a very backward area and it is also a drought affected area. A sum of Rs. 2 crores has been sanctioned and some improvement is being made. In this connection, I want to say that dry farming and some industries should be started in that area.

Regarding education, for the last three years we have been requesting the Government to start a college in Hosur. So far no college has been started. I request the Government to permit at least the Collector to collect funds for the starting of the college through a College Committee. I hope the Hon. Chief Minister will do it. I also request the Hon. Minister for Backward Classes to do the needful in the matter.

1972 சனவரி 25] [திரு. பி. வெங்கடசாமி]

Then I come to desilting of tanks. Our district is a slopy area and all the tanks there have been silted up. They should be desilted. In this connection, I want to point out that these tanks were constructed years, years ago and they have not been desilted so far. I request the Government to approach the Central Government for financial assistance to desilt these tanks. If they are not desilted, there is no use in having these tanks.

Next is the 'green revolution'. We have succeeded in that to some extent. I like to stress that we must have 'white revolution', i.e., we have to produce more milk in our State. The Hon. Minister for Animal Husbandry told during budget session last time that we were having a low stock and that we will have to change the entire stock of animals. I do not know whether any such scheme to change our stock of milch animals and poultry has been put into effect. Something should be done in that direction. We must have 'white revolution', by importing milch animals from outside. I understand that some central project is going to be started in Hosur. I request that central project should be started early in Hosur and implemented quickly.

Lastly I request that Dharmapuri district should be given priority in all respects. That is the only way in which we can come up to the level of other districts.

(Mr. Speaker in the Chair.)

I thank the Chairman for giving me an opportunity to participate in the discussion.

திரு. கே. கந்தசாமி: கௌரவமிக்கப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, பார்வார்ட் பிராக் கட்சியின் சார்பாக ஆளுநர் அவர்கள் தெரிவித்த உரையின் மீது நன்றி தெரிவித்துப் பேச நாள் முயல்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே மிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் பாரதத்தின் கடந்த கால, சமீப யுத்தத்திலே நிலைநாட்டிய வெற்றியைப் பாராட்டியும், தமிழகத்தின் கடந்த கால சாதனைகளைப் பற்றியும், விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். பாராட்டுகின்ற வகையில் தமிழகத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் பாரதத் துணை கண்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக, சுதந்திரம் வாங்கியதற்குப் பிறகு, 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, ஆசியாவின் ஜோதி நேரு அவர்கள் ஆண்ட காலத்தில், மறைந்த மாமேதை சாஸ்திரி அவர்கள் காலத்தில் சாதிக்காத சாதனைகளையெல்லாம் "பொலிடிக்கல் சைல்ட்" என்று பெரியவர்களால் அன்போடு அழைக்கப்பட்ட அரசியல் குழந்தையாகிய இந்திரா காந்தியவர்கள் மாமனிதர்கள் சாதிக்காத, செய்து காட்டாத காரியங்களை இந்த 14 நாட்கள் நடந்த பாரத யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் வெற்றி கண்டது போல வெற்றி கண்டதன் மூலமாக 57 கோடி மக்களின் தனித் தலைவியாக, பாரதத்தின் செல்வப் புதல்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 25]

வியாக விளங்கிப் பெருமை அடைந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் மறைந்து கிடந்த, மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இந்தியாவின் பழம் பெருமையினை உலகத்திற்கே எடுத்துக் காட்டினிட்டார்கள். முப்படை தளபதிகளின் பாராட்டுதலையும், 56 கோடி மக்களின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் ஒருங்கே திரண்டு பாராட்டுகின்ற முறையிலே இந்தியா வெற்றி பெறத் தக்க விதத்திலே நடத்திக் காட்டினார்கள். இந்த மக்களின் நல்வாழ்வின்காக, எழை எரியவர்களின் நல்வாழ்வின்காகத் தியாகம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன், அந்த முயற்சியிலே மாணம் ஏற்படுமானால் அதையே பெருமையாக, ஒரு விழுப்புண்ணாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று கோஷத்தைக் கிளப்பி அவர்கள் பாமா எழை மக்களுக்காகத் தியாகம் செய்கிறேன் என்று தெரிவித்தது மட்டுமல்லாமல், பாரதத்தின் செல்வாக்கை உயர்த்தியது. அந்தச் செல்வாக்கிற்கும் அப்பால் தேசத்தில் நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது இந்தத் துணைக்கண்டத்தை அதில் இருந்து காப்பாற்றியதன் மூலம் இந்தியாவில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற பெரிதும் பாடுபட்டார்கள். தேசத்தில் நெருக்கடி என்றாலும், உண்மையிலே அது பெரிய அளவில் நெருக்கடி என்று இல்லாவிட்டாலும் உலகத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் பாரதம் எப்படி நடந்து கொள்கிறது என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது இந்தியாவில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றவும், சோஷலிசத்தை நிலை நாட்டவும், இந்தத் தத்துவத்தோடு, இந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடு பேரன்போடு நமது இந்தியா அவர்கள் பாகிஸ்தான் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து போர் முரசு கொட்டி பாரத வெற்றியை நிலை நாட்டினார்கள்.

அன்றே நேதாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைய சந்தர்ப்பத்திலே அதைக் குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று அதை இப்போது நினைவுபட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நேதாஜி அவர்கள் சொல்கிறபோது

Pakistan is not the ambition of Muslims but it is the creation of the British. இதையே பின்னால் வந்த தேவர் பெருமகனாரும் குறிப்பிட்டார்கள்.

Pakistan is going to be the war base of muslims in future wars in Asian continent.

என்று சொன்னார்கள். பாகிஸ்தான் என்பது ஆங்கிலோ-அமெரிக்கா வாதிகளால் திணிக்கப்படுகிறதே தவிர இஸ்லாமியர்களின் அபிவிருத்தி அல்ல என்று நேதாஜி காந்தியை எதிர்த்து போராடும் போது தெரிவித்தார்கள். இப்படிப் பிரிவினை என்பது ஒன்றாக இருப்பவர்களை மதத்தின் பேரால் பிரிப்பதாகும். ஆங்கிலோ அமெரிக்கா ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் சூழ்ச்சியால் பாகிஸ்தான் உருவாக்கப்படுகிறதே தவிர முஸ்லிம்களாக விரும்பி ஏற்படுவதில்லை என்றார்கள். ஆங்கிலோ-அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியங்கள் தங்களுடைய ஏகாதிபத்தியத்தை நிலை நாட்டுவதற்கு அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில், ஒரு “வார்பேசாக” யுத்த தளமாக பாகிஸ்தான் உருவாக்கப்படுகிறது என்று

1972 சனவரி 25] [திரு. கே. கந்தசாமி]

தேவர் பெருமகனார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு இந்தக் கருத்து அலட்சியப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கருத்து உண்மையானது என்பது இப்போது நிலை நாட்டப்பட்டு விட்டது. மறைந்த சாஸ்திரி அவர்கள் பாகிஸ்தான் இந்தியாவைத் தாக்கிய போது அதை “நேகட் அக்கிரஷன்” என்று சொன்னார்கள். உலகத்தில் உள்ள ஜனநாயக நாடுகளெல்லாம் இந்தியா விற்கு ஆதரவாகப் பேசின. ஆனால் காமன்வெல்த் நாடு களுக்குத் தலைமைதாங்குகிற இங்கிலாந்து நாட்டுத் தலைவி, ரானியார் என்ன சொன்னார்கள். இந்தியாதான் பாகிஸ்தானை ஆக்கிரமிப்பு செய்தது என்றார்கள். இதன் மூலம் தாங்கள் யார் பக்கம் என்பதை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். இப்போது நடந்த யுத்தத்திலே பாகிஸ்தானுக்குச் சாதகமாக அமெரிக்கா கன்னுடைய ஆயுதங்களைக் கொடுத்து உதவியது. “அன் ஆர்ம்ட் பிபிள்” மீது தாக்குதல் செய்கின்றவர்களுக்குத் துணையாக, பாகிஸ்தான் அதிபர் யாராகானுக்குத் துணையாக அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியம் நின்றது. கடந்த கால சம்பவங்களும், கடந்த கால யுத்தங்களும், ஆங்கிலோ அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்கள் பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவாக, இந்தியாவிற்கு விரோதமாக தங்களிடையே ஆயுதங்களையும், மற்ற உதவிகளையும் கொடுத்து உதவியதில் இருந்து ஆங்கிலோ அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியங்கள் தேவர் பெருமகன் சொன்னது போல இந்தியாவில் யுத்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்குத் தான் பாகிஸ்தான் என்ற ஒரு நாடு மதத்தின் பேரால், மூஸ்லிம்கள் விரும்பா விட்டாலும், அவைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்ற உண்மை நிலைநாட்டப்பட்டது. ஆசியாவில் யுத்தத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இந்தியா வளர்ச்சியடையாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஆங்கிலோ-அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியங்களின் சதியை முறியடித்து நமது பாரம்பரியப் பண்பைக் காப்பாற்றிய தற்காகத் திருமதி இந்திராகாந்தியவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். பாரதத்தின் பெரு வெற்றிக்கு திருமதி இந்திராகாந்தியவர் களுக்கு ஒத்தாசையாக 412 கோடி மக்களின் தனித் தலைவராக உள்ள நமது கலைஞர், டாக்டர் அவர்கள் தமிழர்களின் சார்பாக தமிழக அரசின் ஒத்துழைப்பை அறிவித்தார்கள். கோடிக்கணக் கான மக்களின் உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காக நம்முடைய வீரர்கள் செய்த தியாகங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆறுமுகம் போன்றவர்கள் செய்த தியாகத்தின் மூலம் தமிழகத்தின் பெருமை, தியாக உணர்வு நிலை நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் போரில் உயிர் துறந்த வீரர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்து தலைவன்குகிறேன். பாகிஸ்தான் என்பது மதத்தின் பேரால், ஜாதியின் பேரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது நிலைத்து நீடிக்காது என்பதற்கு உதாரணம்தான் இப்போது பாகிஸ்தான் உடைந்து வங்காள தேசம் என்று புதிதாக உருவானதாகும்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] * [1972 சனவரி 25]

It has to-day become an interrogation in the minds of international politicians. அது இன்றைக்கு ஒரு கேள்விக்குறியாக மாறி விட்டது. பாகிஸ்தான் இல்லை என்ற நிலை உருவாகப் போகிறது. தேவர் அவர்கள் இதை முன்பே குறிப்பிட்டார்கள். அது இன்றைக்கு மெய்யாகி விட்டது. மதத்தின் பேரால் முஸ்லீம்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, ஆங்கிலோ-அமெரிக்கா ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது பாகிஸ்தான். இவைகளை நான் சுட்டிக் காட்டக் காரணத்தைப் பின்னால் கூறுகிறேன். ஹைதராபாத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே 100-க்கு 99 பேர் இந்துக்கள். ஆனால் பெரும்பாலான இந்துக்களுக்கு அரசராக இருப்பவர் நிஜாம். முஸ்லீம் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இந்த இந்துக்கள் ஒரு முஸ்லீம் அரசரை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று ஒரு கணம் நினைத்தால் என்ன ஆகும்? அதே போல் காஷ்மீரத்தில் 100-க்கு 99 பேர் முஸ்லீம்கள். ஆனால் அங்கே அரசராக இருந்தவர் ஒரு இந்து. அவர்கள் இந்து அரசரை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று சொல்லியிருந்தால் என்ன ஆகும்? நினைமை? இவற்றை நான் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம் இந்துக்களும், முஸ்லீம்களும் பரம்பரை, பரம்பரையாக சகோதரர்களாக பழகியவர்கள், வளர்ந்தவர்கள். இதை நிலை நாட்டிக் காட்டி விட்டது சமீபத்திய பாகிஸ்தான் யுத்தம். அதேபோல இங்கே சில கொள்கைகளை, சில தவறான கோட்பாடுகளை, இந்த மண்ணிற்கும், இந்த மண்ணின் கவாசாரத்திற்கும், தேசியத்திற்கும் மாறான மறையில் வேறு சில கொள்கைகளையும், சித்தாந்தங்களையும் வேறு சில காரணங்களையும் காட்டி மக்களை திசை திரும்ப நினைக்கிறார்கள். தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கு எடுத்துக் காட்டுதான் சமீபத்தில் நடந்த சிம்சன் விவகாரம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இத்தியப் பிரதமர் இந்திரா அவர்கள் துப்பாக்கி வெடிக்கும் சத்தம்தான் நின்று விட்டதே யொழிய யுத்தம் முடிந்து விடவில்லை. யுத்தம் முடிந்து விட்டதாகக் கருத வேண்டாம் 56 கோடி மக்களும் விழிப்போடு, பாதுகாப்பு போடு இந்த நாட்டைக் காக்கும் பணிக்குத் தங்களை அர்ப்பணிக்கும் கியாக எண்ணத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்போது ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படும் என்று எச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

மேடை தவறாமல் மக்கள் அத்தனைபேரும் Vigilance is the price of eternal liberty என்ற தத்துவத்தை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி, அத்தனை மக்களும் உள்நாட்டுப் புசுல்கள் சண்டை சச்சரவுகள் அத்தனையையும் மறந்து 'இண்டஸ்ட்ரியல் டீஸ்', கொழிலாளர் அமைகியோடு உற்பத்திப் பேருக்கத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று கூறுகிறார் இந்த நிலை இருக்கிறபோது, சர்வதேச அரசியல் பரிந்தவர்கள், இந்தியாவின் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?

1972 சனவரி 25] [திரு. கே. கந்தசாமி]

சிம்சன் விவகாரத்தில் என்ன நடந்துவிட்டது? காட்டுர் கோபால் இருந்தால் என்ன அல்லது இன்னொரு தலைவர் இருந்தால் என்ன? கட்சி சார்பற்ற முறையில் தேசத்தைப் பாதுகாக்கும் பணியில் இருக்கின்ற நேரத்தில் அங்கே போய் அவர்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் தொழிலாளர்கள்மீது வற்புறுத்தித் திணிக்கப் படவில்லை. ஒப்பந்தம் செய்தால், அது தொழிலாளர் நலனுக்கு விரோதமாக இருந்தால், தொழிலாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கின்றார்கள். இன்னும் சில மாதங்களுக்கு அந்த முடிவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கின்றோம், பின்னால் வருகிறபோது சுபிட்சமாக நல்ல முறையில் செய்துகொள்ளலாம் என்று தலைவர்கள் ஆலோசனைக் கூறி உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேலையில் ஈடுபடும் படி அறிவுரை வழங்குவதற்குப் பதிலாக அங்கே அரசியல் காரணங்களுக்காக, அங்கே பெரிய சச்சரவுகளையும், அடிதடி களையும் உண்டு பண்ணினார்கள். அதற்கு உண்மையிலேயே நான் வருத்தப்படுகின்றேன்.

நான் இவ்வாறு சொன்னால் கழகத்திற்கு அதாவது இருக்கிற கட்சியின் காரணமாக ஏதோ கந்தசாமி பேசுகிறானே என்று கூட சில நண்பர்கள் நினைக்கலாம். நான் அதாவது இருக்கிறேன் என்றால் தலைமை தாங்கும் கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறபோது கழக ஆட்சி வாழ்கிறபோது அதற்கான அத்தனை தியாகத்தையும் செய்வதற்கு பார்வார்டு பிளாக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறபோது ஆதரிக்கிறேன். தொழிலாளர் நலனுக்காக வாழ்கிறவர்கள் இவ்வளவு காலங்கடந்து தொழிலாளர் சமாச்சாரத்திலே அங்கே போனவர்கள், தென் தானும், வட தானும் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களெல்லாம், பல மாதங்களுக்காக, இரவு பகலாக சந்தித்துப் பேசினார்கள். தேசத்திற்காக நன்கொடை வேண்டும் என்று கலைஞர் அவர்கள் வந்திருக்கிறபோது, அங்கே தொழிலாளர் தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறவர்கள் தொழிலாளர் கூட்டத்தைப் போட்டு நன்கொடை கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசியலாகப் பேசினார்கள். இதையெல்லாம் நான் அறிவேன். அவசியம் ஏற்பட்டால் அதைச் சுட்டிக்காட்டவும் விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தொழிலாளர் நலனின் பெயரால் தொழிலாளர்களுக்காக தியாகத்தை, ஏதாவது கஷ்ட நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள யாராவது தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறுவார்களானால், பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்திலே மிகத் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். பார்வார்டு பிளாக் கட்சி தொழிலாளர் நலனுக்காக, எழை விவசாயிகளுக்காக எந்த தியாகத்தையும் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறது. எந்தக் கட்சி, கட்சி சார்பற்ற முறையில் நல்ல நோக்கத்தோடு தியாகம் செய்ய இருக்கிறார்களோ அவர்களோடு ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கிறது என்ற விவரத்தைக் கூறி அந்தத் துறையை முடித்து அடுத்தப்படியாக தமிழக அரசு சாதனையைப்பற்றி என்னுடையத் தொகுதியைப்பற்றி சில கூறுகிறேன்.

தமிழக அரசு சாதனையைப் பொறுத்த அளவிலே, விவசாயத்தை கிரீன் ரெவல்யூஷன் என்ற பசுமைப் புரட்சியை, மிக மகத்தான

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1972 சனவரி 25]

சாதனையை சாதித்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்றும் இல்லாத உற்பத்திப் பெருக்கத்தை, தன் நிறைவை எட்டியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். சிறு விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித நன்மைகளையும் செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரு ஆலோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன். மந்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருப்பதைப் போல்”

Vigilance is the price of eternal liberty.

இந்தியப் பொருளாதாரம் குறிப்பாக விவசாயத்தின் தன்மையைப் பொருத்த பொருளாதாரமாக இருக்கிறது.

Indian economy is essentially based on agriculture.

என்று காத்நியபுகள் சொன்னார்கள்.

Agriculturists are the back bone of India. More than 80 per cent of the population of India are rural villages. They are all agriculturists. Therefore, I request that a major portion of the Government's attention should be diverted towards development of modern, scientific agricultural side.

ஆகவே நவீன முன்னேற்ற சாதனையெல்லாம் விஞ்ஞானத் துறையிலே இன்னும் அதிகமாக விருத்தி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகமாக சலுகைகள் வேண்டும். பருவக்காற்றை எதிர்பாராது, மிக அண் எக்கனாமிக் ஹோட்டிங்ஸை வைத்திருப்பவர்கள். மழை தவறிய காலத்தில் கடன் கப்பிக்கையெல்லாம் வாங்கி நிலத்தில் போட்டு விளையாத போது நிலமும் எலத்திற்குப் போகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கீழேநர் அவர்களும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கருணையோடு பரிசீலனை செய்து கொண்டு வந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் கடன்களுக்கு நில டெவலப்மென்ட் பாங்க் மூலமாக 20 சத வீதம் தான் டிரிபுஷன் என்ற நிபந்தனை வந்திருக்கிறது. அதன் மூலம் பலவித சிக்கல் இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் ஏற்படுகிறபோது ரெப்ரசென்ட் பண்ணத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனையும் தனிக் கவனத்தோடு பரிசீலனை செய்து நடைமுறைச் சிக்கலையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி உசிலம்பட்டி. முதுகனத்தூர் தொகுதியும் உசிலம்பட்டி தொகுதியும் வெகு காலமாகவே, பல்லாண்டுகளாகவே புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதி. நம்முடைய தேசத்தின் விடுதலை வீரர்களில் தலைசிறந்த தென்னாட்டு வீரராக விளங்கிய தேவர் திருமகனின் தொகுதி முதுகனத்தூர் தொகுதி. அவர் தேச நன்மைக்காகச் சொன்ன சில உண்மைக் களுக்காக, வேண்டாத காலத்தில் சொன்னார்கள் என்ற காரணத் திற்காக அவர்கள் மட்டும் பழிவாங்கப்படவில்லை. அவர்களைச் சார்ந்த விரப்பெருமக்களை எல்லாம் கண்ணையும் கையையும் கட்டி

1972 சனவரி 25] [திரு. கே. கந்தசாமி]

வைத்து இந்த ஜனநாயகம் நரகரிகமாக வளர்கிற காலத்திலே கூட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற விவரத்தையெல்லாம் இந்த மாமன்றம் அறியும். கலைஞர் அவர்களும், மற்றத் தலைவர்களும் அறிவார்கள். அப்படி பழிவாங்கப்பட்ட மக்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். அதேபோல உசிலம்பட்டி மக்களும் வாழ்கிறார்கள். அறியாமையும், வறுமையும் இரு கண்களாக இருக்கிற வகையிலே தூரதீர்ஷ்டவசமாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் மின் விளக்கை தாட்டிலே ஏற்றுவதைப்போல் அவர்களுக்குக் கண்ணொளி தரவேண்டும். கலைஞர் அவர்கள் பேசுகிற போது ஏழைகளிடத்தில் கருணையோடு பேசுகிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அதைத் தேவர் திருமகனின் தொண்டர் களெல்லாம் பெருமையோடு வரவேள்கிறார்கள். ஒரு தாயிடம் குழந்தை எதிர்பார்ப்பதைப்போல் தேவர் திருமகனைப் பின்பற்றுகின்ற மக்கள் கலைஞர் அவர்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதைத் தான் எங்களுடைய பெருந்தலைவர் முக்கையாத் தேவர் அவர்களும், எ.ஆர்.பி. அவர்களும் எல்லா இடங்களிலேயும் சொல்லி வருகிறார்கள்.

உசிலம்பட்டியிலே டி.பி. குஷ்பும் போன்ற தோய்கள் மிகக் கடுமையாக மக்களை பாதித்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நானும் அமைச்சர் அவர்களிடம் மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் போக்க உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்னும் உசிலம்பட்டி ஆஸ்பத்திரி நான் பள்ளி மானவகை இருந்த காலத்தில் இருந்த நிலையிலேதான் இப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அபிவிருத்திக்காக சில திட்டங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் மிகக் கருணையோடு அதற்குரிய அபிவிருத்தியையும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 'அன் எம்ப்லாப்மென்ட்' பிராப்பனத்தைப் பற்றி சொல்லும்போது, சீரணித் திட்டம், மற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போன்றவற்றை தல்ல முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் ஜாப் ஓரியன்டட் எஜுகேஷனாக இருக்க வேண்டும்.

Job-oriented education should mainly be based on agriculture because we are having major portion of our population dependent upon agriculture alone.

ஆகவே, விவசாயத்தை பெரும்பான்மையாக நாம் வைத்திருக்கிற காரணத்தால் விவசாயத் தொழிலிலே நம்பியிருக்கிற மேஜாரிடியான மக்கள் இருக்கிற காரணத்தால் விவசாயத்தைப் பெருமைப்படுத்த, அதனுடைய பெருமையை அடிப்படையாக வைத்து வர்க்கத்திற்கு எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பைப் பொருத்த அளவில் அங்கே குறிப்பாக முக்குலத்தோர்களுக்கெல்லாம் சில வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1972 சனவரி 25]

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையை ஆதரிக்கும் வகையில் இரண்டொரு சுருத்துக்களை முஸ்லிம் லீக் சார்பாகச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இப்பொழுது நடந்த யுத்தத்தில் என்னுடைய தொகுதியும் காஜா மொய்தின் என்பவர் பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பாளரில் ஒரு கூட்டத்தையே சுட்டு எரித்ததையிருக்கிறார். அந்த உண்மையைப்பற்றி அவர் தன்னுடைய தாயாருக்கு ஒரு லெட்டர் எழுதினார். அதைமட்டும் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். அவருக்குக் கல்யாணம் ஏற்பாடு செய்து நிச்சயதாம்பலம்கூட நடந்துவிட்டது. அந்தத் தாயார், ஒரே மகனுக்குக் கல்யாணம் நெருங்கிவிட்டது, யுத்தக் களத்தில் இருந்தால்கூட ஒரு 10 தினமாவது லீக் எடுத்துக்கொண்டு வந்தால் உன்னுடைய கல்யாணத்தை முடித்துவிடலாம், பிறகு போகலாம் என்று அவருக்கு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு அந்த வாலிபர், 'நான் பாகிஸ்தானே முறியடித்துவிட்டு அந்த எல்லையில் கால் வைத்துவிட்டுத்தான் வருவேன்' என்று தன்னுடைய தாயாருக்குப் பதில் எழுதினார். அந்த லெட்டர் வந்த மூன்று தினங்களுக்குப் பிறகு அவர் பாகிஸ்தான் துருப்புகளால் கொல்லப்பட்டார் என்ற செய்தியைப் பார்க்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. இதை அறிந்து நாங்கள் எல்லாம் அவருடைய வீட்டுக்குச் சென்று, அவருடைய தாயாரைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறினோம். வீர மரண மடைந்த தங்கள் மகனின் சாதனைக்காக தமிழக அரசு மூலம் ஐயாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொன்னோம். அதைக் கேட்டு அந்தத் தாயார் அழுததைப் பார்க்கும்போது பரிதாபமாக இருந்தது. எங்களைப் பற்றி, இந்திய முஸ்லிம் மக்களைப்பற்றி சிலருக்கு பலவித ஐயப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதற்குப் பின்னாலும் அந்த ஐயப்பாடு இருக்க நியாயமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் மீனவர்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். பாங்கிப்பேட்டையில் ஆரூயிரம் மீனவர்களுக்குமேல் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சற்றேறக்குறைய 50 அல்லது 60 படகுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் எஞ்சின்கள் சரியாக இல்லை. அந்த என்சின்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று நமது மீனவத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அறிக்கை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதற்கு சுமார் எட்டாயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் ரூபாய் வரை தொகை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை மக்கள் 'டிபூ'வை செலுத்து வதற்குக் கூட மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு நமது அமைச்சரவர்களிடத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை அவர்களது 'டிபூ'வில் சேர்த்து சரிக்கட்ட வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி-25] [திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது; தண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்பார்கள். ஆனால் புவனகிரி பகுதியில் தண்ணீர்ப் பெருக்கினால் சேதம் ஏற்படுகிறது. விராணம் ஏரி நிரம்பி வழிகிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள குறைந்தது இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வெள்ளப் பெருக்கால் பாழாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சேதத்தைத் தடுக்க வெள்ளாற்றக்கரையில் ஒரு அணை கட்டி, கொள்ளிடம் நதியில் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, காட்டுமன்றர், சிதம்பரம், புவனகிரி இந்த மூன்று பகுதிகளிலுள்ள மக்களும் விராணம் நீர் பெருக்கத்தால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அவர்களும் மனு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, முஸ்லீம் மக்களுக்குப் போதிய வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கவில்லை. மற்ற இனத்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுவதுபோல் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில நாட்களாக எங்கும் மத்தியிலே சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. அதை வைத்துக்கொண்டு முஸ்லீம்கள் ஏதோ தப்பாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எங்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். எங்களுக்கும் கமகத்திற்கும் இடையில் சில கோளாறுகள் ஒருசமயத்தில் ஏற்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு, சில நபர்கள் ஏதோ தவறாக நினைத்துக் கொண்டார்கள். உண்மை யிலேயே ஏன்னைப்போன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கும் வரையில் எங்களையும் கமகத்தையும் பிரிக்க முடியாது. பிரிவு ஏற்படாது என்று திட்டவாட்டமாக தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இதைச் சொல்லும் போதே முதலமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். அது அவருடைய கருணை உள்ளத்தைக் காட்டுகிறது. இன்னும் அதிகமாக பேச வாய்ப்பு இல்லை என்பதால் இரண்டொரு வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளநாட்டிலிருந்து வந்த போது நாங்கள் 150 பேருக்குமேல் மாலைபுடன் ஒரு மணி முதல் மாலை 7 மணி வரை காத்திருந்தோம். அப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தார்கள். மாலைபுடன் காத்திருந்த எங்களைப் பார்த்து “உங்கள் மாலை எல்லாம் வேண்டாம். இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் இந்திராகாந்தி அம்மையாரின் கரத்தை வலுப்படுத்துங்கள். உங்களுக்கு நன்றிதெரிவித்துக்கொள்கிறேன்” என்று கூறி போய்விட்டார்கள். அவர்களுடைய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் எங்களையும் அறியாமலே அவர்கள்மேல் ஒரு பற்றும் பாசமும் ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைவருக்காக

[1972 சனவரி 25]

எங்கள் உயிரையும் விடத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறி, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, பேரவை மீண்டும் வெள்ளிக் கிழமை 28-1-1972 அன்று காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 2205, Home, dated the 10th August 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

19. Notification issued with G.O. Ms. No. 3197, Public (Services-A), dated the 22nd October 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the posts of Scientific Assistants Grade I and II in the Tamil Nadu Chemical Examiner's Laboratory Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 3196, Public (Services-A), dated the 22nd October 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Exhibition Assistant, Mobile Unit under Health Education Bureau, within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

21. Notification issued with G.O. Ms. No. 1138, Labour (Housing), dated the 7th September 1971 making certain rules under sections 35 and 36 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971. [Laid on the Table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act II of 1971).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 244, Labour, dated the 21st February 1970, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Plantations Labour Rules, 1955.

21. Report of the Tamil Nadu Livestock Development Committee, 1970.